

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 5. oktober 2006**

Torsdag den 5. oktober 2006 kl. 16.00**Dagsorden:**

561/06	Indkaldelse af stedfortræder
562/06	Meddelelse om midlertidige valg
569/06	Rokering i udvalg
560/06	Indstilling om at selvbudgetterere skatter, tilskud og udligning i 2007
559/06	Tekniske ændringsforslag til budgetforslag 2007
477/06	2. behandling af budgetforslag 2007 og overslagsår 2008-2010

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): God eftermiddag. Mødet er åbnet. Vi skal i gang med at andenbehandle sagen om kommunens budget for 2007.

Der er til mødet i aften afbud fra Søren Pind, Louise Frevert, Taner Yilmaz, Manu Sareen og Jette Bergenholz Baurup. Indkaldelse af stedfortrædere sker efter den særlige regel, hvor der kan indkaldes stedfortrædere i forbindelse med almindeligt forfald, når kommunen andenbehandler sit budget.

Suppleanten kan altså kun indtræde i forbindelse med behandlingen af de sager, der omhandler budgettet for 2007, dvs. sagerne 4-6 på dagsordenen. Da Jette Bergenholz Baurup er syg, kan suppleanten for Jette Bergenholz Baurup deltage i hele mødet, og for Jette Bergenholz Baurup indkaldes Anna Saakwa.

Velkommen til Anna Saakwa.

(Forsamlingen rejste sig)

For Søren Pind indkaldes Lars Dueholm, for Louise Frevert Henrik Svendsen, for Taner Yilmaz Lise Thorsen, for Manu Sareen Bo Normander. Jeg skal bemærke, at de nævnte er rette stedfortrædere og er lovligt indkaldt. Er der bemærkninger til det? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er indkaldelserne godkendt.

Vi har budt velkommen til Anna Saakwa, og de øvrige stedfortrædere vil jeg så indkalde, når vi kommer til punkt 4 på dagsordenen, der omhandler kommunens budget. Så Lise Thorsen må ikke komme ind endnu, først når vi når til punkt 4.

Vi skal som sagt andenbehandle kommunens budgetforslag for 2007, og der er udsendt en dagsorden med i alt 6 punkter. Jeg skal forelå, at punkt 4-6, der alle omhandler budgetforslaget, behandles under ét.

Jeg skal henlede opmærksomheden på de udsendte lister, der viser oversigten over den forventede afstemningsrækkefølge ved aftenens budgetafstemninger. Såfremt der skulle være spørgsmål hertil, kan de rettes til sekretariatet.

Jeg har bedt sekretariatet undersøge, i hvilket omfang det ville være muligt at pulje de enkelte afstemninger med henblik på at minimere antallet af afstemninger. Den brede budgetaftale betyder jo, at vi på rigtig mange afstemninger alle er enige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

Imidlertid har Winnie Berndtson og Finn Rudaizky meddelt, at de ikke har haft mulighed for at overskue det samlede afstemningsprogram og derfor ønsker at tage stilling til, om der ønskes afstemning, efterhånden som vi bevæger os gennem programmet. Er der bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er dagsordenen godkendt.

=====

1) BR 561/06. Indkaldelse af stedfortræder

Godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af stedfortræder for Lotte Thiim Bertelsen (F), der af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 1. oktober 2006 og indtil videre (dog forventet mindst 1 måned). 1. stedfortræder Torben Kastrup (F) indkaldes.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

2) BR 562/06. Meddelelse om midlertidige valg

Meddelelse fra den store valggruppe om, at Torben Kastrup (F) med virkning fra den 1. oktober 2006 og indtil videre indtræder som midlertidigt medlem af Teknik- og Miljøudvalget samt som suppleant i Børn- og Ungeudvalget for Signe Goldmann i stedet for Lotte Thiim Bertelsen (F).

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

3) BR 569/06. Røkering i udvalg

Godkendelse af, at Lotte Thiim Bertelsen (F) udtræder af Byfornyelsesselskabet København, samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Torben Kastrup (F) indtræder som nyt medlem af Byfornyelsesselskabet.

Røkeringen blev godkendt uden afstemning.

=====

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så er vi nået til punkt 4-6, der behandles samlet, og vi godkendte ved mødets start indkaldelse af suppleanter til budgetsagen, og derfor byder vi velkommen til Lars Dueholm, Henrik Svendsen, Lise Thorsen og Bo Normander.

(Forsamlingen rejste sig)

Som vi besluttede i forbindelse med godkendelse af dagsordenen, så behandler vi de 3 sager vedrørende budgettet under ét, og der vil som sagt blive foretaget afstemning i hver sag for sig.

Jeg vil om et lille øjeblik holde min egen forelæggelsestale omkring budgettet. Herefter taler ordførerne, og øvrige talere kan frit tilmelde sig til talerkøen og vil komme til i den rækkefølge, de tryk-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

ker sig ind. Jeg skal dog bede om, at I først trykker jer ind i systemet, når ordførerne har trykket sig ind.

Jeg skal nævne, at det har været nødvendigt at foretage rettelser i afstemningsprogrammet siden i fredags, hvor det blev udsendt med dagsordenen, og der er derfor omdelt et nyt afstemningsprogram, hvor rettelserne også er beskrevet.

Der er ligeledes omdelt et ændringsforslag til sag nr. 5 stillet af Økonomiudvalget.

4) BR 560/06. Indstilling om at selvbudgettere skatter, tilskud og udligning i 2007

Indstilling om,

at kommunen vælger at selvbudgettere udskrivningsgrundlaget og tilskuds- og udligningsbeløbene i 2007, samt

at kommunen i budget 2007 budgetterer med det statsgaranterede udskrivningsgrundlag og de statsgaranterede tilskuds- og udligningsbeløb således, at en evt. gevinst ved at selvbudgettere i 2007 indarbejdes i budget 2010.

(Økonomiudvalget)

Sammen med denne sag behandlede sag nr. 560/06, sag nr. 559/06 og sag nr. 477/06.

5) BR 559/06. Tekniske ændringsforslag til budgetforslag 2007

Indstilling om,

at de i indstillingen angivne tekniske ændringsforslag til budgetforslag 2007 tiltrædes (jf. Bilag 1),

at de i indstillingen omtalte takster på fritids- og klubområdet tiltrædes, idet det bemærkes, at de fremlagte takster medfører et provenutab, som forudsættes dækket inden for Børne- og Ungdomsudvalget egen ramme (jf. Bilag 2),

at Kultur- og Fritidsudvalget fremover pålægger civile krav et rykkergebyr på 100 kr., som skal pålægges ved udsendelse af rykkerkrivelser med henblik på finansiering af opkrævningsomkostningerne, da de civile krav fremover skal opkræves/inddrives via den statslige centrale inddrivelsesmyndighed, jf. KFU (366/06) d. 17. august 2006. Det tekniske ændringsforslag påvirker ikke Kultur- og Fritidsudvalgets nettoramme, samt

at de i indstillingen omtalte ændringer i bevillingsreglerne tiltrædes, idet det bemærkes, at der alene er tale om en opdatering af den del af reglerne der vedrører deponering, således at reglerne er i overensstemmelse med Indenrigs- og Sundhedsministeriets regler på området (jf. Bilag 3). De af Borgerrepræsentationen vedtagne bevillingsregler optrykkes i det vedtagne budget.

(Økonomiudvalget)

Sammen med denne sag behandlede sag nr. 560/06, sag nr. 559/06 og sag nr. 477/06.

6) BR 477/06. 2. behandling af budgetforslag 2007 og overslagsår 2008-2010

2. behandling af Københavns Kommunes Budgetforslag for 2007 og budgetoverslag for 2008-2010.

(Økonomiudvalget)

Sammen med denne sag behandlede sag nr. 560/06, sag nr. 559/06 og sag nr. 477/06.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Det er med stolthed, at vi i aften kan vedtage kommunens budget for 2007, et budget, som har været længe undervejs startende først i året med drøftelser i fag-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

udvalgene og Økonomiudvalget og kulminerende med den brede budgetaftale, vi indgik for lidt over 2 uger siden.

Det var et forløb, som indeholdt alle de elementer, som udgør politik, lange, drøje forhandlinger, partier der gik, og partier der kom, og til sidst enighed om en god aftale. Tak for samarbejdet med jer alle, der kommer kun et forlig ud af det, når alle er villige til at give sig lidt.

Siden har vi fået den lidt ophedede debat om kommunernes økonomiske situation, og jeg kan godt forstå de folkelige reaktioner rundt om i landet imod regeringens økonomiske spændetrøje. Det er en meget omfattende reformpakke, som kommunerne skal have på plads i 2007, og efter min vurdering er der fulgt for få penge med.

Det er således ikke et spørgsmål om aftalen med KL, hvor regeringen og kommunerne alene har ansvaret for den økonomiske vækstramme, som kommunerne er underlagt. Vi ved, at i andre byer end i København betyder den samlede reformpakke besparelser på bl.a. børneområdet.

Når det er sagt, så er det en fornuftig og visionær aftale, vi i aften omsætter til kommunens budget. Det er et udtryk for en ansvarlighed på tværs af politiske retninger, som jeg er meget glad for, og som tjener Københavns styre til ære.

Bag aftalen står et samlet bystyre, og aftalen kommer også for første gang til at vare hele valgperioden ud. Dermed er der tale om en plan for investeringer, som kan pege langt ud i fremtiden. Det betyder selvfølgelig hverken, at alle huller nu er lukket, eller at vi ikke kan være fleksible, men fremover bliver der ikke tale om at arbejde lidt i øst og lidt i vest, når vindretningen skifter. Det vil jeg gerne takke alle BR's partier for at tage del i.

Aftalen er et meget kontant bevis på, at der er tyngde og vilje bag ordene i Københavns Kommune. Det er et enigt bystyre, der bakker op om, at der skal ske noget, medmindre vi skal kredse om de samme problemer igen og igen om 5 år og om 10 år. Det er ikke den ånd, der hersker i kommunen i dag. Der er enighed om, at ord uden handling er floskler, og skal der være handling, skal der som bekendt også være økonomi til det.

De udfordringer, kommunen står overfor i disse år skal selvfølgelig afspejle sig i kommunens budget, og det gør de også. For vi ved, at de moderne udfordringer, som mange københavnere ønsker løst, ikke bare er vilkårlige krav, men reelle ønsker, som kan være med til at skabe en bedre dagligdag for de mennesker, der hver morgen står op og møder netop denne dagligdag. Derfor er der penge til det, der virkelig betyder noget her og nu og på lang sigt.

Derfor sætter vi nu skolerne i stand, og det skal være slut med uhumske toiletter og nedslidte faglokaler. Derfor sætter vi massivt ind på at højne det faglige niveau og modvirke udviklingen hen imod sorte og hvide skoler.

Derfor renoverer vi vores idrætsanlæg, så vi igen kan være dem bekendt.

Derfor gør vi nu en indsats for at få skaffet de mange nydanskere uden for arbejdsmarkedet i arbejde, og vi arbejder for at standse ghettoiseringen.

I København er vi glade for de mange fra andre lande, der vælger at bo her, det giver vores by den internationale dimension, som er så afgørende i en moderne verden, hvor København skal konkurrere med andre byer.

Derfor forbedrer vi arbejdsvilkårene for vores ansatte i ældreplejen, så vi kan få skabt en ordentlig tilværelse for byens ældre.

Vi giver også de ansatte i børne- og ungdomsforvaltningen og socialforvaltningen, der yder et værdifuldt arbejde, et løft.

Derfor får de narkomaner, der har været ladt i stikken alt for længe, nu et fixerum.

Derfor vil vi ikke være med til forringelser i den offentlige trafik, så vi sikrer, at busserne også kører fremover, og vi får begyndt med servicebusserne.

Derfor arbejder vi for en ren by med gode muligheder for cyklister med smukke og tiltrækkende byrum.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

Derfor forbedrer vi boliger og aktivitetstilbuddene for psykisk syge og handicappede. Derfor vil vi arbejde for billige boliger også på Kløvermarken. Derfor får vi til januar et madhus, der skal forbedre vore offentlige madtilbud og bidrage til en bedre sundhedstilstand hos københavnere.

Derfor sætter vi et omfattende arbejde i gang for at sikre, at Københavns Kommune er en attraktiv arbejdsplads. Omkring 50.000 medarbejdere er med til at holde kommunen i gang og er derfor en meget central del af budgetaftalen. Ikke bare fordi de arbejder for kommunen, men fordi de er omvandede menneskelige ressourcer. De er udviklere, tænkere, idemagere, behandlere og vedligeholdere. Hver og en udgør de en vital del af den store organisme, som en kommune også er, de er værd at satse på og investere i. Så det gør vi naturligvis, ligesom vi investerer i mange andre gode ting, som jeg ikke skal udpensle her, som I kan se i aftalen, og som andre ordførere givetvis vil nævne.

Alt dette gør vi, samtidig med at vi fastholder den sunde økonomiske kurs, som blev fastlagt under tidligere medlemmer af Borgerrepræsentationen og tidligere overborgmester Jens Kramer Mikkelsen. En økonomisk ansvarlighed, som nu sætter os i modsætning til mange andre kommuner, i stand til at gennemføre markante forbedringer for københavnere. Og en økonomisk ansvarlighed, som jeg under ingen omstændigheder vil tillade, at vi sætter over styr.

Jeg vil afslutte min lille tale med endnu en gang at takke partierne for i samlet flok at tage ansvaret for budgettet for 1007, og samtidig vil jeg også påpege det forpligtende i at indgå i en budgetaftale.

Det er klart, at der er dele af aftalen, som de enkelte partier er mere eller mindre begejstrede for, og selvfølgelig annullerer vi ikke de politiske forskelle. Det fremgår jo også klart af budgetaftalen, at vi har respekt for, at udvalgsstyret udmønter aftalen i fagudvalgene. Heri ligger også, at ingen partier har vetoret.

Der vil derfor være masser af politiske debatter og slagsmål at tage i udvalgene og i BR også fremover.

Men aftalen indebærer, at man er loyal over for indholdet af den. Når man som parti indgår en aftale, ja, så tager man et fælles ansvar både for det søde og det sure, både for forbedringer og for finansiering. Sådan må det være.

I aften træffer vi de politiske beslutninger om budgettet for 2006. Nu skal initiativerne så til at realiseres i konkrete tiltag, det forventer københavnere, og det fortjener københavnere, så vores arbejde er først lige begyndt.

Anne Vang (A): I dag er en historisk dag, det er første gang i flere årtier, alle partier er med i budgetforliget. Jeg synes, det fortæller noget utrolig positivt om partierne herinde, det fortæller om konstruktive og samarbejdende partier, der lægger det politiske fnidder fnadder og drilleri på hylden og i stedet skaber en god solid aftale, som københavnere kan nyde gavn af.

Der er mange gode ting i budgettet, jeg vil nævne nogle ting, som vi hos Socialdemokraterne er specielt stolte over. Det første er børnene. Jeg er stolt over, at vi har kunnet sætte 140 mio. kr. af om året de næste 3 år til renovering af faldefærdige skolebygninger, ulækre toiletter og forældede faglokaler.

Fagligheden får også et massivt løft, vores målsætning er at løfte fagligheden for alle børn, samtidig med at de svageste kommer med på vognen. Initiativerne i faglighed for alle skal hjælpe os med at nå det mål.

En del af initiativerne ligger i daginstitutionerne, det er nødvendigt at sætte tidligt ind, hvis de svageste skal med. Det er vigtigt, budgetaftalen afspejler fremadsynethed og sund fornuft blandt politikerne i Borgerrepræsentationen. Børnene er vores fremtid, vi skal investere i fremtiden.

Derfor kunne børne- og ungeborgmester Bo Asmus Kjeldgaard for 14 dage siden konstatere, at vores budget er børnenes budget, det vil jeg stadig give ham helt ret i.

Det andet område, som jeg vil nævne, er den kollektive trafik. Selv om Københavns Kommune ikke er ramt af de samme spareøvelser, som mange andre kommuner i landet, så har kommunalrefor-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

men dog betydet udfordringer for os. Vi fik at vide af regeringen, at hvis ikke vi ville have færre busser i København, så skulle vi finde ekstra 95 mio. kr. Det var noget af et slag for os. Når man finder ekstra 95 mio. kr., så plejer man jo at få mere service ud af det, ikke bare status quo.

Alligevel stod det klart for os, at vi måtte finde pengene, det er simpelt hen nødvendigt for københavnernes livskvalitet og for København som metropol, at det er nemt at komme rundt i byen. Jeg er glad for, at det lykkedes os at finde pengene og endda spæde til med et ekstra kvalitetsløft og servicebusser.

Integration er det tredje område, som jeg vil nævne. Integration er et af de vigtigste indsatsområder for vores by, vi må simpelt hen ikke finde os i, at København bliver en delt by, indvanderne skal være en del af vores fællesskab på lige fod med alle andre. Derfor indeholder budgettet mange integrationsinitiativer. Der er initiativer for at få indvandrerbørn bedre gennem folkeskolen, få indvanderne i arbejde, etablere dialog mellem befolkningsgrupper og meget mere. Hver femte krone i budgettet går til integration, det er godt.

Også de svageste i vores by tilgodeses i budgettet. København er en by, hvor det går rigtig godt. Derfor kan vi ikke være andet bekendt end også at sørge for de svageste i vores by. Budgettets initiativer om botilbud til psykisk syge, fixerum til narkomaner og en tilgængelighedsrute for de handicappede gennem byen er alle gode og rigtige.

Når det handler om de svageste i vores by, så må man også nævne de ældre, der ganske vist ofte er ressourcestærke, men som ikke længere kan klare sig selv kun ved egen hjælp. Jeg er glad for, at det er lykkedes os at få initiativer, der skal give de ældre en bedre hverdag med i budgettet.

Det sidste område, jeg vil nævne, er de billige boliger. Med budgetaftalen har vi endnu en gang slået fast, at der skal bygges billige boliger i København. Vi vil sørge for, at almindelige mennesker får mulighed for at blive boende i deres by, også når de får barn nr. 2 og får brug for mere plads.

Af grundsølget fra de billige boliger kan indgå som finansieringskilde i vores budget og give os ekstra penge til bl.a. renovering af idrætsanlæg er godt. Jeg er glad for, at det er lykkedes at finde et flertal for Kløvermarken, at Venstre også har ønsket at være med viser os, at Venstre ønsker at søge indflydelse gennem konstruktivt samarbejde.

Derfor er det da også med nogen undren, at jeg har set diverse indlæg i Amager Bladet, hvor Jesper Schou har vældig travlt med at løbe fra aftalen og erklære Kløvermarken afgået ved døden. Det er jo forkert. Med en lille Mark Twain-omskrivning, så er rygterne om Kløverkarreens død stærkt overdrevne.

Budgetaftalen slår fast, at Kløverkarreen bliver til noget endda med Venstres stemmer. Er det så virkelig sådan, at Jesper Schou trods de gode miner ved forhandlingsbordet, ikke tør fortælle sandheden, nemlig at Venstre går ind for et flot og visionært projekt. Det står helt klart for os alle sammen, at der ikke er tale om vetoret i budgetaftalen. Derfor kan en anden mulighed jo være storhedsvanvid. Aftalen udmøntes i udvalgene, hvor flertallet bestemmer.

Jesper Schou må være ramt af storhedsvanvid, hvis han tror, at alene Venstres 7 ud af 55 stemmer kan bremse budgettet. Men hvad er det, man siger, tomme tønner buldrer mest. Jeg håber, at Venstre sætter en prop i tøndens og går tilbage til den konstruktive linje, så er vi såmænd villige til at lytte, for det er jo netop det, som budgetaftalen viser.

Alle partierne her i Borgerrepræsentationen er både konstruktive og gode til at lytte. Vi kan blive enige om et budget til glæde for københavnernes, vi kan blive enige om et budget, der giver bedre skoler, mere kollektiv trafik, en massiv integrationsindsats og et løft for de svageste københavnere. Det skal vi være glade for og stolte over, og det skal københavnernes også.

Borgmester Martin Geertsen: Jeg vil bare kort sige til Anne Vang, at jeg synes, Anne Vang skulle studere aftaleteksten. Det eneste, der står mejslet i granit, det er, at boldbanerne skal bevares,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

der står ikke noget om et big-projekt til 2.000 boliger, der står, at boldbanerne skal bevares, og at man skal sørge for at udvikle Kløvermarken til et rekreativt område, som er bedre i dag.

Så kan det være, der bliver plads til nogle boliger, men der står intet om 2.000 boliger i aftaleteksten, en aftaletekst, som jeg jo ved, at Anne Vang ved, hvad indeholder.

Jeg sagde det i forbindelse med førstebehandlingen af Københavns Kommunes budget for 2007, det går rigtig godt i København, er der styr på økonomien, vi holder skatten i ro, vi bøvler af på kommunens gæld, og til trods for det, så har vi sådan set stadig mulighed for at udvide servicen til københavnernes.

Min opfattelse har på vegne af Venstre sådan set ikke ændret sig kort tid her, inden vi når målstregen efter ganske langstrakte budgetforhandlinger her på Københavns Rådhus. Vi holder fortsat skatten i ro, vi hævler fortsat af på gælden, sætter fokus på OPP og inddragelse af private aktører i øvrigt og holder i det hele taget snor i de, hvad man kan kalde økonomiske variable, som er så afgørende for, at vi også i fremtiden kan have en kommune, som kan levere en værdig service på børneområdet, på ældreområdet osv.

Jeg siger det, fordi det ikke er et naturgivent faktum i København, at der er styr på økonomien. Vi skal jo ikke meget mere end 10-15 år tilbage, før vi var i en situation, hvor København var, om jeg så må sige, på fallittens rand. Den situation må vi ikke bringe os selv i igen. Derfor er det så afgørende vigtigt, at vi holder og fortsat holder kommunens økonomi i en ekstremt kort snor.

Det gør vi, holder økonomien i kort snor, samtidig med at vi faktisk øger servicen over for børnefamilierne, de ældre, de socialt udstødte og på en lang, lang række andre områder. Samtidig med at vi også får gjort noget helt andet kedeligt, usexet, men ikke desto mindre meget nødvendigt, nemlig at få taget hånd om de voldsomme renoveringsudfordringer, vi jo har på vores skoler, vores idrætsanlæg, kultur- og medborgerhuse osv.

Så alt i alt, jeg synes, det er en god budgetaftale, hvor der er blevet fordelt ganske mange penge, en budgetaftale, som vi i Venstre er meget tilfredse, glade for at være med i og stolte over at være med i.

Må jeg så ikke lige vende mig imod de seneste ugers debat om velfærd sådan i almindelighed. Om situationen generelt i kommunerne på daginstitutionerne i kommunerne og i særdeleshed i København. I den forbindelse bliver jeg simpelt hen nødt til at sige ligeud, det er ikke kun århusianske politikere, som taler med to tunger, det kender vi også så udmærket til i København.

Vi har en overborgmester i København, som på den ene side plejer sine landspolitiske ambitioner kun et lille år efter kommunevalget.

På den anden side så har overborgmesteren netop været med til at indgå et budgetforlig i Københavns Kommune med historisk, historisk mange penge til fordeling, hele 2 mia. kr. har vi fordelt over de næste 3 år, herunder mere end 100 mio. kr. om året for ældre-, børne- og socialpuljer som resultat af forhandlingerne mellem regeringen og Kommunernes Landsforening.

Ikke desto mindre så rejser overborgmesteren rundt og klynker, og det er faktisk næsten ikke til at holde ud at høre på. Sandheden er, at hvis der er nogen, der har råd til at købe hele verden, så er det Københavns Kommune. Jeg har vanskeligt ved at forstå, hvorfor overborgmesteren har så travlt med at tegne et billede af en kommune økonomisk i knæ.

På den baggrund vil jeg godt stille 3 meget direkte spørgsmål til overborgmesteren. Er det ikke korrekt, at dagpasningsområdet netto er blevet tilført flere penge i forlængelse af dette budgetforlig? Og er det ikke korrekt, at der i Københavns Kommunes økonomiske råderum var mere end tilstrækkeligt til, at hvis man ville det, så kunne man sagtens have prioriteret flere penge til daginstitutionsområdet? Og er det ikke også korrekt, at den socialdemokratiske forhandlingsdelegation ikke havde flere penge til daginstitutionsområdet øverst på dagsordenen?

Det er ret simple spørgsmål, som overborgmesteren kan svare og besvare med ja eller nej. Så langt så skidt, for skidt er det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

Men endnu mere skidt er det, at byens børne- og ungeborgmester åbenbart ikke ser det som en af sine fornemste opgaver at sørge for, at byens pasningsmuligheder er tilgængelige for de mange forældre, som faktisk har et arbejde at passe i denne by. Når han ser det i virkeligheden som sin fornemste opgave at bruge byens pasningstilbud som kampplads for sin aversion imod den siddende regering.

Jeg må sige det lige ud, at Bo Asmus Kjeldgaard ganske enkelt ikke har været sin opgave som borgmester voksen. Han har med den ene hånd på vegne af sit parti sat sin underskrift på en budgetaftale, og det vel at mærke på intet tidspunkt med så meget at give et indtryk af at ville åbne en aftale igen, og det forventer jeg i og for sig heller ikke, at borgmester Bo Asmus Kjeldgaard vil gøre her i aften.

Med den anden hånd har han nærmest opfordret til blokader af de københavnske daginstitutioner og altså med sin politiske tilkendegivelse været en medvirkende årsag til, at en masse københavnske forældre ikke har kunnet få passet deres børn.

Jeg har ærlig talt, borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, lidt vanskeligt ved at se, hvorfor borgmester Bo Asmus Kjeldgaard overhovedet har lyst til at være borgmester længere, når han ikke kan finde ud af og ikke har lyst til at forvalte et budget, som jo giver historisk mange penge til børneområdet i København.

Jeg synes, at det er skidt, at byens overborgmester og byens børne- og ungdomsborgmester ikke kan glæde sig over et budgetforlig, som fordeler historisk mange penge. Det kunne have været så godt, men så er det faktisk gået hen og blevet lidt halvskidt.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Da jeg gerne vil koncentrere kræfterne om at lede mødet her i dag, så vil jeg godt svare på de spørgsmål, der blev stillet af borgmester Martin Geertsen her med det samme og sige, at det er i hvert fald tydeligt nok, at vi fortsat kan få nogle debatter her i salen, og det er godt og udmærket.

For det andet så vil jeg godt sige, at det er åbenbart meget svært at forstå, at den post, som jeg har i KL's bestyrelse, den er bestemt af et partitilhørsforhold, nemlig at jeg er medlem af Socialdemokratiet, og jeg taler klart også som socialdemokrat, når jeg taler som bestyrelsesmedlem.

Jeg har gjort det meget klart i min rejse i medielandskabet, som borgmester Martin Geertsen så poetisk udtrykte det, at vi har haft en god økonomi i København, jeg har ikke på noget tidspunkt givet udtryk for, at jeg mente, at vi har sparet på daginstitutionsområdet, men at jeg ikke fandt, at den samlede reformpakke, som er givet ud til kommunerne, giver kommunerne den økonomiske dækning, som de har brug for.

Derfor har jeg haft fuld forståelse for, at der har været reaktioner, og jeg mener også, der er kommuner, der er blevet dårligt behandlet. Fordi man er overborgmester i København, skal det bestemt ikke betyde, at man ikke kan se, at andre kommuner har det værre, end vi har haft det i København, og det er det, jeg har givet udtryk for, og det agter jeg at fortsætte med at give udtryk for.

Borgmester **Klaus Bondam**: I mange år sagde man i dansk politik om Det Radikale Venstre, det er besværligt med, men umuligt uden. Budgetforliget bekræfter, at det her på Københavns Rådhus er umuligt uden De Radikale, men langt fra besværligt med. For vi har siddet med rundt om forhandlingsbordet hele vejen igennem, og vi har på intet tidspunkt skiftet holdninger, skiftet side eller forladt forhandlingerne undervejs.

Det er også derfor, at vi i Det Radikale Venstre har fået gennemført vores mærkesager, det gælder ambitionen om at gøre København til Europas reneste hovedstad, det gælder tiltag, som sikrer miljømæssig og menneskelig bæredygtighed i København, og det hjælper og gælder gode initiativer, som skaber et mangfoldigt København.

Først og fremmest har Det Radikale Venstre kæmpet for en om noget tiltrængt vitaminindsprøjtning på 90 mio. kr. over de næste 3 år til at holde vores by ren. Området har i alt for mange år været

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

underprioriteret. Nu har vi muligheden for at gøre byen ren, også så det kan ses og mærkes i gadebilledet.

For Det Radikale Venstre er det også en mærkesag at skabe bedre forhold for byens mange og stigende antal cyklister, fordi cyklisterne er om nogen dem, som er med til at skabe en bæredygtig udvikling i vores by.

De kommende års investeringer på 75 mio. kr. til flere cykelstier, bedre cykelfremkommelighed er utvivlsomt noget af det bedste, vi kan gøre for miljøet, i hvert fald så længe regeringen blokerer for at indføre trængselsafgifter. Det er dog bedre end ingenting, at vi fra 1. juli 2008 kan indføre en permanent miljøzone med krav om montering af partikelfiltre på tunge dieseldrevne køretøjer.

Vi vil allerede til næste år iværksætte en undersøgelse af muligheden for at anvende alternative drivmidler i kommunens køretøjer. For at sikre renere luft her i byen, så er det nødvendigt, at Københavns Kommune går forrest.

Men Det Radikale Venstres ambitioner rækker længere end det. Derfor vil jeg i løbet af foråret 2007 komme med et konkret miljøudspil, som skal vise, at vi gennem konkrete forbedringer til lands, til vands og i luften i forhold til bl.a. støj- og luftforurening fortsat sætter en international dagsorden på miljøområdet til gavn for byens borgere, til gavn for byens fremtid.

Jeg håber, at andre partier har lyst til at være med, også når det handler om finansieringen af de nødvendige tiltag.

For miljøpolitik er ikke noget, der nødvendigvis imødekommer velfærdsjunkier, det er ikke nødvendigvis noget, der handler om lige nu, i dag og i morgen, men det er noget, der handler om den by, som vores børn og vores børnebørn skal overtage. Det er noget, der handler om, at den by, vi overlader til dem, skal være i en langt bedre stand end den, vi overtog fra vores forfædre.

København skal være en mangfoldig by, hvor der er plads til alle. Det gælder, når vi snakker integration, det gælder, når vi snakker boligforhold, og det gælder, når vi snakker om forholdene for byens børn. Det har været afgørende i forhandlingerne for Det Radikale Venstre, at der skulle ske en markant satsning på folkeskoleområdet.

Samtidig så har det også været afgørende for Det Radikale Venstre at sikre en tilbagerulning af 40 mio. kr.s besparelsen på daginstitutionsområdet og hermed undgået markante forringelser på en af byens vigtigste kerneydelser. Til trods for den seneste tids protester og blokader, som er blevet bakket op af børne- og ungdomsborgmester Bo Asmus Kjeldgaard, ja, så synes jeg godt, at vi i Det Radikale Venstre kan tillade os at være tilfredse med dette resultat til trods for regeringens snærende vækstramme.

Tilbage til budgettet. Det er blevet muligt at gennemføre kommunens toilethandlingsplan med flere også bemandede gadetoiletter. Det er blevet muligt at lave et generelt løft i renholdelsen. Vi får taget hånd om belægningen på Købmagergade, Kultorvet og Haussers Plads, hvor der forhåbentlig i samarbejde med private investorer vil kunne blive lavet en flot og ny belægning på byen populære strøg.

Endelig så vil jeg fremhæve, at der er blevet afsat midler, 15 mio. kr., som gør det muligt at styrke indsatsen med økologisk mad i byens institutioner. Det Radikale Venstre har med aftalen fået opfyldt en lang række ønsker og krav, og vi har, som jeg startede med at sige, været med i forhandlingerne hele vejen igennem. Vi er utroligt glade for at have medvirket aktivt til at sikre et bredt forlig, som rækker mange år frem i tiden.

Vi glæder os også til at være med til at udmønte budgettet med alle de gode initiativer, som der lægges op til til gavn for alle os københavnere.

Tak for det.

Camilla Burgwald (F): Ligesom overborgmesteren, så er vi i SF enige i, at de rammer, som regeringen har sat for kommunernes økonomi i 2007, gør det meget vanskeligt at imødekomme borger-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

nes berettigede forventninger til niveauet for offentlig service og velfærd i en tid, hvor den danske økonomi brager derudaf.

Ligesom overborgmesteren så forstår vi godt de folkelige protester mod regeringen, som vi har været vidne til i de seneste uger og dage landet over og i København.

Men trods de snævre rammer, som vi har for driftsudgifterne i 2007, og den utilfredshed, som det afstedkommer blandt dele af den københavnske befolkning, så er det svært som SF'er ikke at være rigtig godt tilfreds med det budgetforlig, vi har indgået for 2007.

Det er nemlig sådan, at det indgåede budgetforlig er overstrøet med SF-mærkesager. Vi har fået et løft til folkeskolen, vi har fået tilbagerullet nogle besparelser på daginstitutionsområdet, som vi i SF synes var meget uheldige. Vi har fået afsat penge til cykelfremkommelighed, til renhold og til gode mobile, tror jeg, offentlige toiletter.

Vi har fået sat fokus på kvindelige ledere i København, også en SF-mærkesag. Vi har fået afsat penge til økologi og sund mad, til lokaldemokrati, til selvvisitering til plejehjem, også en gammel SF-mærkesag.

Vi har fået afsat penge til integration og fattigdomsbekæmpelse, til efteruddannelse af ledere på ældreområdet, nedbringelse af ventetid på botilbud for psykisk syge og handicappede. Ikke mindst har vi fået afsat rigtig mange midler til renovering af idrætsanlæg og skoler, og så har vi fået vedtaget en ny budgetmodel.

Alt i alt altså en aftale, som vi i SF synes er rigtig god SF-politik.

I SF står vi naturligvis hundrede procent bag den budgetaftale, vi har indgået, og selv om vi siger, hvad vi mener om den siddende regering, og jeg kan faktisk ikke se, at det skal komme som en overraskelse for nogen som helst, så kan man naturligvis regne med, at vi holder de aftaler, vi indgår.

Afslutningsvis vil jeg sige, at vi glæder os til samarbejdet i fagudvalget om at udmønte de midler, der er afsat i budgettet. Og ikke mindst så glæder vi os til samarbejdet mellem de 3 partier, der har stået sammen om hele budgettet, nemlig SF, Socialdemokraterne og De Radikale.

Borgmester Mikkel Warming: Budgettet for 2007 er samlet set, samlet set et skridt i den rigtige retning. Men der er ingen tvivl om, at regeringens skrappe rammer for økonomien lægger også grænser for, hvor godt budgettet kan blive.

Regeringen har pålagt kommunerne at have nulvækst, fastfrosset skatterne og så i øvrigt lave udlignings- og opgavereform.

Regeringen har altså bestemt, hvad vi i København må bruge vores penge til, så selv om København har råd, og det har vi, så betyder vækstgrænserne, at budgettet ikke bliver så godt, som det kunne være. Også derfor er det vigtigt at fastholde presset på regeringen nu og ikke mindst til næste år.

Vi mener, at København må gå forrest, som landets største kommune må København stille sig i spidsen for det kommunale oprør, udvise solidaritet med de klemte kommuner, så når kommunernes vilkår for 2008 skal forhandles, at der er en offensiv strategi, så vi kan bryde med regeringens nedskæringspolitik.

Som sagt, budgettet for 2007 indeholder mange gode ting. Vi har kæmpet i mange år for renovering af skoler, for cykelstier, for renovering af idrætsanlæg. Nu sker der en helt igennem massiv investering i de næste år, og det er meget tiltrængt.

Der sker en stor efteruddannelsesindsats, ikke mindst for de ansatte på ældreområdet, det er vigtigt og også her meget tiltrængt. Ligesom der er midler til efteruddannelse i socialcentre, jobcentre og daginstitutioner.

Jeg tillader mig at bruge lidt ekstra tid på socialområdet, som ligger mit hjerte ret nært. Daghøjskolerne er blevet reddet, en række projekter og væresteder er blevet reddet fra lukning, og desuden er der blevet sat gang i moderniseringen og nybyggeriet af boliger for psykisk syge og handicappede. Det er et skridt på vejen til et mere socialt København, et tiltrængt skridt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

Ligesom budgetaftalen betyder, at der bliver oprettet nyt værested for psykisk syge på Østerbro. Men mest glæder jeg mig over investeringerne i boliger for psykisk syge og handicappede. Den alt for lange ventetid bliver nu nedsat fra 4 til 2½ måned, det er godt nok stadig for langt, men ethvert skridt tæller.

Ligesom aftalen betyder et nødvendigt skridt til modernisering af boliger for psykisk syge og handicappede. Jeg skal ikke lægge skjul på håbet om, at der i de kommende år kan findes flere midler til at sikre, at ingen psykisk syge, ingen handicappede skal bo på 12-15 kvadratmeter uden eget bad og toilet. Ligesom budgetaftalen betyder, at det nu er helt sikkert, at København i starten af næste år kan åbne dørene for landets første sundhedsrum, desværre ikke fixerum, overborgmester, men sundhedsrum for narkomanerne på Vesterbro. Det vil ikke løse alle problemerne med narkotika i bydelen, men der er nu åbnet op for at finde nye løsninger på problemerne i samarbejd med de lokale kræfter.

Kommunen overtager her fra nytår som et led i opgaveflytningerne alkoholbehandlingen fra HS. Det er rigtig godt, at vi dels kan videreføre alkoholenheden på Hvidovre Hospital, dels har afsat penge til et løft.

Jeg ser frem til gode debatter om, hvordan vi kan styrke indsatsen over for de 19.000, 19.000 københavnere, der har et misbrug af alkohol, plus de 72.000 der drikker for meget.

I det hele taget skal vi se på det samlede misbrugsområde. Både alkohol- og narkomisbrug er stigende her i byen, og den udvikling skal tænkes ind, dels i den måde, vi griber indsatsen an på, dels i fremtidige budgetter.

Men ingen roser uden torne, og midt i buketten er der torne, der stikker og gør ondt. Det gælder boligbyggeriet på Kløvermarken, hvor Enhedslisten i modsætning til Venstre ikke uden videre vil være med til at bygge boliger på bekostning af grønne områder. Derfor står vi uden for den del af aftalen og vil stemme imod det forslag senere på dagen eller aftenen, hvad det nu udvikler sig til.

Og så er der børneområdet, hvor der er en række gode og fornuftige investeringer i skolerne, ting, vi unægtelig godt kunne have ønsket os, at der var vilje til at lave før nu. Også ting vi er imod, hel-dagsskoler, sprogtest for 5-årige, forsøg med fagolympiader, skoleflagskib, som vi derfor, som det også står i aftalen, stemmer imod.

Politik handler om prioritering, og det gør fordeling af penge også. For os er der, som vi sagde tidligere ved førstebehandlingen, en sammenhæng mellem daginstitutioner og skoler. Det grundlag, der lægges, mens børnene er små, er det, der skal bygges videre på i skolerne. Vi deler bekymringen for børneinstitutionerne i København og søreme i resten af landet. Som vi har set den på gader og stræder over hele landet og også i vores egen by.

Det er vigtigt at slå fast, at de største og værste forringelser blev fejlet af bordet i forhandlingerne, ikke mindst på grund af aktive forældre og ansatte. Ligesom det også er vigtigt at slå fast, at en række af de, for ikke at sige alle de, næsten i hvert fald, som jeg husker det, ting, der tilføres til daginstitutionsområdet, vil gøre god gavn.

Men vi mener, at det er en reel forringelse at fjerne penge fra institutionernes vikarkonto svarende til 2 sygedage. Vi tror, det er nødvendigt at investere i de ansatte først og derefter indhøste sygefraværsbesparelsen.

Som underændringsforslag har vi derfor for over 2 uger siden fremsat et ændringsforslag til budgettet om, at disse penge rulles tilbage til daginstitutionerne. Som sagt tager vi pengene fra heldags-skolen, sprogtest af 5-årige, forsøg med fagolympiader og skoleflagskib.

Politik er prioritering, siges der mange steder i øjeblikket, det er vores prioritering, og man kan jo stadig nå at stemme for.

I det oprør, der har fejlet hen over landet, ligger håbet, ikke bare håbet om en bedre økonomi for kommunerne næste år, men håbet om, at endnu flere vil reagere, når konsekvenserne af regeringens politik viser sig, at endnu flere vil tage stilling til, hvilket samfund, hvilken velfærd vi ønsker at have.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

Vi lever i et meget rigt land. For langt de fleste går det næsten ufattelig godt, vi har råd til velfærd og ikke råd til at lade være.

Borgmester Mogens Lønborg: Jeg vil godt melde mig i rækken af talere, som udtrykker tilfredshed med det her budget, som vi nu i dag skal vedtage.

Vi Konservative gik til budgetforhandlingerne, som vi plejer at gøre med krav om, at de absolut svageste grupper i vores by skal tilgodeses først og fremmest. Andre mennesker, som måske bedre kan klare tilværelsen, kommer i anden række.

Vi synes det her budget trækker i den rigtige retning, men vi havde da sådan set gerne set, at vi havde taget endnu et skridt i retning af ligesom hele vejen konsekvent på førsteprioriteten at sætte de svageste grupper.

Jeg vil også, som Martin Geertsen allerede har været inde på, sige, at det er jo, og det er væsentligt, ikke mindst med de seneste dages tumult i baghovedet, at økonomien i København er god, i hvert fald er det økonomiske grundlag i København godt. Indkomstgrundlaget og dermed skatteudskrivningsgrundlaget i København er godt bl.a. takket være et effektivt privat erhvervsliv, som jo sørger for, at der er gang i hjulene i vores by og i resten af landet i øvrigt.

Men når jeg lige sådan trækker lidt på det, så er det, fordi det er jo ikke ensbetydende med, at fordi vi får mange penge ind, at vi så får masser af service ud i den anden ende. Altså servicen, der leveres til borgerne, er ikke kun bestemt af, hvor mange penge der kommer ind i den ene ende, men også bestemt af, hvordan man forvalter disse penge.

Er der f.eks. et budget, hvor vi får flere penge ind, så må man også forvente, at forvaltningen, administrationen af disse penge tilfører mere service, sådan bør det være. Hvis man oven i købet formår at forvalte dem rigtig godt, og det vil sige har økonomistyringen i orden, ja, så skulle man oven i købet også forvente, at med et beskedent ekstrabidrag til budgetområdet, så kan man få det mere ud i den anden ende f.eks. til gavn for børnene og forældrene på daginstitutionsområdet. Det vender jeg tilbage til lige om lidt.

Ser jeg på det område, jeg er ansvarlig for, nemlig sundheds- og omsorgsområdet, så er jeg stolt af faktisk, at vi med budgettet nu kan iværksætte en historisk omfattende kompetenceudvikling af personalet. Over de næste 3 år er der sat 100 mio. godt og vel af endda til systematisk at give et løft til vores mange medarbejdere.

Det er et område, hvor vi har desværre rekrutteringsproblemer, hvor vi desværre har et stort sygefravær, hvor vi desværre har mange, der ingen uddannelse har. I betragtning af, at det at give pleje og omsorg til vores ældre medborgere faktisk er ganske krævende, kræver mange kompetencer både sådan af strikt faglig, men også sådan af det at kunne håndtere mange konfliktsituationer, det gør, at vi naturligvis ikke kan basere os på at sige, nå men det kan man bare klare fra gaden – langt fra endda.

Derfor er jeg så glad for, at vi nu får sat rigtig mange midler af til at give et kompetenceløft. Personalet er jo, det ved vi alle sammen, den afgørende ressource, når vi skal levere effektiv service af høj kvalitet til borgerne.

Klippekortsmodellen, som vi har døbt den, betyder jo, at vi kommer til at arbejde systematisk med et løft i kompetenceniveauet, og det er også vigtigt for den prestige, der står om sektoren. Der er mange af medarbejderne inden for omsorgsområdet i København, som føler, at det er et job, som er af ringe status, også af ringe løn, og der bliver ikke tilstrækkelig anerkendelse for det job ude i samfundet generelt, og der skal vi have gjort noget ved.

Grunduddannelserne skal styrkes og udvides. Hver gang medarbejderne gennemfører et modul, får han/hun et klip i kortet. De medarbejdere, der har lyst til at specialisere sig yderligere, f.eks. inden for kost og ernæring, demens eller medicin eller det at aktivere de ældre, f.eks. de ældre ude på plejehjemmene, eller når man er hjemmehjælper og yder hjemmehjælp i hjemmet, de skal have mulighed for det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

Så må vi ikke glemme, at lønnen følger med, altså et klip i kortet skal udløse en ekstra løn, ved det at vi tænker ind, at man så at sige bliver puttet op på et trin længere oppe på skalaen. Det er da klart populært, men også rimeligt, ikke mindst når man betænker, at vi her har med en lavtlønsgruppe at gøre.

Vi skal dermed give en konkret anerkendelse til de medarbejdere, der arbejder hårdt for at dygtiggøre sig. Så har jeg da også en forventning om, at det vil være med til at gøre Københavns Kommune til en endnu mere attraktiv arbejdsplads.

Nu gør vi os de første erfaringer på sundheds- og omsorgsområdet. Men jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg tror meget på den her ide. Jeg håber derfor, at vi inden for en overskuelig tid også kan udvide klippekortsmodellen til de øvrige forvaltninger.

Jeg glæder mig rigtig meget til at komme videre med at arbejde på det, jeg vil kalde flagskibsplejehjemmet ude på Sølund. Ældre mennesker har også krav på, at der er gang i innovationen, når det gælder deres hverdag og omgivelser. Jeg tror ikke, der er ret mange grænser for, hvad vi her kan få skabt i konstruktivt samarbejde med erhvervslivet, forskningen og civilsamfundet. Der er allerede nu rigtig mange, der har tilkendegivet en positiv interesse for projektet. Forskere har ligefrem sagt, at et initiativ som dette har man sukket efter i årevis.

For os Konservative er det vigtigt, at vi med aftalen har sikret bedre forhold for de svageste. Der er sat penge af, så vi nærmer os 4-ugers-garantien for specielle plejeboliger til særligt krævende demente, det er vi rigtig glade for. Vi er faktisk stort set den eneste kommune i Danmark, hvor vi i dag har en 4-ugers-garanti for det, vi kalder de almindelige plejehjemspladser. Men nu har vi altså også med budgetaftalen her taget meget, meget store skridt til at realisere målsætningen om, at de demente, som er særligt plejekrævende, og som derfor kræver særlig kompetence, og som vi derfor nødvendigvis må have på nogle særligt dertil indrettede plejehjem, at den 4-ugers-garanti kan vi nu også få indført på dette område, og det er jeg utroligt glad for.

Det er ambitionen, at de psykisk syge og handicappede, der har brug for et botilbud, ikke længere skal vente så længe, og der er givet penge til modernisering af boligerne, så alle får eget toilet og bad. Det må være et minimumskrav her i 2006.

Vi Konservative har medvirket til, at der bliver sat nye midler af til nye initiativer i relation til alkoholisbrug. Bl.a. får børnefamilier, der kæmper med alkoholisbrugsproblemer en ekstra hjælpende hånd.

Jeg glæder mig også over, at vi med aftalen begynder at afdrage på den gæld, vi har opbygget i forhold til de nedslidte og utidssvarende bygninger og idrætsanlæg, det er meget sent, vi kommer i gang, men bedre sent end aldrig. Derfor kan vi kun glæde os over det.

Det er vigtigt, at idrætsfaciliteterne i København indbyder til bevægelse og samvær. Begge dele har stor betydning for vores sundhed, København skulle jo også meget gerne blive idrættens hovedstad.

Samtlige partier i BR er med i aftalen om budgettet, og jeg håber så også, at alle partier vil huske, at det forpligter, at når man er med i en budgetaftale, så står man skulder ved skulder og bærer det ansvar. Der er ikke nogen områder, der er blevet dårligt stillet, der er ikke nogen områder, hvor man har været ude med kraftige beskæringer.

Når man ser de seneste dages tumult og ser de seneste dages fuldstændige vildledende for ikke at sige løgnagtige oplysninger, der kommer, ikke mindst fra BUPL, og desværre, desværre bakket op af vores egen borgmester på området, så skammer man sig. Det er fantastisk, det kan lade sig gøre at få så megen vildledning ud i befolkningen, og desværre er der så mange, der hopper på den.

Eller også, fordi det kunne jo være det interessante, at lige præcis på daginstitutionsområdet bliver pengene forvaltet så dårligt, så til trods for at der faktisk fra denne sal bliver bevilget flere penge til området, ikke bare i år, men også sidste år og også forrige år, og jeg vil i den forbindelse gerne have, at Bo Asmus Kjeldgaard går på talerstolen senere og bekræfter, at der igennem de seneste 3-4 år er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

blevet bevilget flere penge til daginstitutionsområdet, end demografien har nødvendiggjort. Det fik vi senest i forbindelse med budgetforhandlingerne alle omkring bordet i øvrigt en opgørelse over. Jeg husker ikke tallet, men jeg tror, det var 114 mio. kr., der var kommet ekstra ud på daginstitutionsområdet, fordi demografiprognosen så at sige skød for højt. Der kom ikke så mange børn, som prognosen sagde, men pengene var givet ud, de var ude i systemet, og brugt blev de.

Så hvis der er nogle forældre, jeg er selv forældre til 2 børn, en i vuggestuen og en i børnehaven, så jeg kender det fra dagligdagen, hvis der er nogen, der synes, at forholdet bliver forringet, så synes jeg, man skal rette henvendelse til forvaltningen, til borgmesteren for at høre, hvordan det kan være, når området er blevet tilgodeset økonomisk. Det er i hvert fald et paradoks.

Når vi herinde fra år efter år har løftet budgetterne på dette område, så må der være et eller andet sted, hvor de penge ikke bliver brugt godt nok. Det synes jeg, man skal have svar på fra den ansvarlige borgmester.

Jeg må sige, at det er uskønt at se en borgmester i den grad tage del i disse opfordringer til ulovligheder. Det kommer til at koste kommunekassen penge, penge som skal refunderes til forældre, som ikke kan få deres børn i daginstitutioner, det koster penge, naturligvis må det tages fra daginstitutionsbudgettet, og det går ud over vores børn. Det er en uskon situation, og desværre har vi altså set en borgmester tage del i det, så man faktisk bliver rimeligt flov på systemets, på kommunens vegne.

Så det vil jeg altså stærkt opfordre til, at SF og i særdeleshed SF's borgmester besinder sig og påtager sig det ansvar, som vi alle gør, der har skrevet under på den her aftale, så må vi altså stå sammen og ikke mindst i en situation, hvor der faktisk er så rigeligt med penge i Københavns Kommune. Eller rigeligt, der er jo aldrig rigeligt, vil man sige, men vi har en god økonomi.

Jeg vil også minde om, at borgmesteren ved budgetaftalens indgåelse flot og stolt udtrykte, at det er et rigtig børnebudget, han nu havde skrevet under på. Den retorik har man ligesom glemt væk, fordi nu er BUPL og andre på gaden, og så er det en helt anden tunge, der bliver talt med. Det synes jeg altså heller ikke klæder Bo Asmus Kjeldgaard som ansvarlig for dette område.

Men ellers vil jeg afslutningsvis sige, jeg synes, det er, som jeg allerede har sagt, et rigtig godt grundlag, vi nu har, og nu må vi stå sammen om det her til gavn for københavnere.

Jeg vil også til sidst sige, at jeg er glad for, at det er en 3-årig aftale, for det betyder, at vi kan få sat perspektiv på nogle ting, vi skal ikke allerede om et års tid igen ud og begynde at diskutere nogle af de her ting. Vi har fået lagt nogle lange baner på området, og det er jeg rigtig glad for.

Winnie Berndtson (Løsgænger): Overborgmesteren startede sin budgettale med at takke hele Borgerrepræsentationen for samarbejdet omkring budgettet, og jeg skal da bare sige tak i lige måde.

Jeg kan også forstå på overborgmesteren, at det er et fuldstændig enigt bystyre, der står bag aftalen, og dermed kan jeg konstatere, at Københavns Kommunes Borgerrepræsentation ikke længere tæller 55 medlemmer, som der godt nok står i styrelsesvedtægten, at vi gør, men kun tæller 52. Og ja så bliver alting måske nemmere.

Tilbage til den tale, jeg havde forberedt hjemmefra. Jeg vil bare kort sige tak for, at så meget kom med, ikke fordi Finn Rudaizky og undertegnede kan tage æren for det, det kan vi nemlig ikke, for vi har slet ikke deltaget i budgetforhandlingerne, og derfor kan det nødvendigvis ikke være vores fortjeneste, at så meget af det gode er kommet med.

Vi er bare glade for og taknemmelige for, at politikerne i Borgerrepræsentationen alligevel får noget ud af de debatter, vi har her i salen, for det viser sig, at det rent faktisk fører til, at man får sat fokus på nogle områder og på nogle projekter, som man måske ikke ville have haft så meget øje på, men det var, fordi Borgerrepræsentationen havde diskuteret det.

Så tak for alt det, der er skrevet ind i budgettet om de psykisk syge, Bofællesskabet Carolina Amalie, Sydhavnskompagniet, løftet på børnehandicapområdet, toiletterne er kommet på plads, selv Kløvermarkens Tennisklub har fundet vej til budgetteksten. Det takker vi for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

Med de puljer og tekster, der bl.a. er skrevet på kultur- og fritidsområdet, så kan mange af de andre forslag, vi har stillet, jo stadig væk nå at blive opfyldt, selv om de ikke er nævnt i budgettet. Skulle man nævne nogen af de gode gamle kendinge, så har vi jo stadig væk noget med noget idræt ude på Holmen, og nogle af os har da også lige været forbi ude ved Bavnehøj i dag, og der er jo også noget med det anlæg derude.

Til den socialdemokratiske ordfører Anne Vang vil jeg sige, at vi er glade, og jeg siger det igen, vi er glade for det budget, der er lagt frem, og også fordi der er kommet så mange af de ting med, vi har rejst i debatter og medlemsforslag herinde, det er vi dybt taknemmelige for.

Når jeg siger det på den måde, så er det, fordi Anne Vang altid plejer at indlede sine taler med, at nu skal vi ikke være så sure på hinanden, nu skal vi være glade. Så vi er faktisk glade.

I forbindelse med afstemningen omkring budgettet er der en enkelt ting, som jeg i hvert fald har brug for at få afklaret, det er, fordi jeg har det ligesom overborgmesteren, nemlig at jeg overholder de aftaler, jeg har været med til at indgå. Der er en ting, som er uklar for mig, nemlig forbindelsen til Holmen. Jeg kan jo se i budgetteksten fra forligskredsen, at man nu har besluttet sig for, at man ikke længere behøver at lave faste forbindelser i form af broer eller tunneler, men at man godt kan klare sig med noget, der pendler frem og tilbage oven på vandet.

Det er for så vidt udmærket og godt nok for mig, hvis den aftale om den budgettekst også er aftalt med de andre. Operaen og forbindelsen til Operaen er jo ikke noget, vi i Københavns Borgerrepræsentation selv har opfundet, det er noget, vi har diskuteret og snakket om sammen med nogle andre parter uden for dette hus, da vi tog imod gaven Operaen. Der blev stillet nogle betingelser til Københavns Kommune, den ene af dem har vi diskuteret meget, nemlig de 40 mio. kr., vi giver om året i driftstilskud, den anden ting har vi også diskuteret rigtig, rigtig meget, og det var forbindelsen.

Derfor har jeg brug for at vide, om man bryder en aftale med nogle eksterne parter, eller det er aftalt på plads, at de andre partier i Operaprojektet er indstillet på, at vi løser forbindelsen til Operaen ved det, der nu er foreslået. Hvis det er aftalt, er det fint for mig, hvis det ikke er aftalt, så vil jeg ikke stemme for det, for jeg vil ikke bryde en aftale.

Teknik- og miljøborgmester Klaus Bondam svingede sig op i ord til miljømæssig bæredygtighed, og at der er rigtig, rigtig langt igen. Ja, det kan man vist roligt sige, der er på miljøområdet i Københavns Kommune. Jeg ved ikke, om det med den miljømæssige bæredygtighed, der lige pludselig var kommet til byen, om det hænger sammen med, at vi skulle genåbne toiletterne. Men vi har før i den her by haft andre ambitioner på det miljømæssige område.

Der er rigtig, rigtig langt, sagde borgmester Klaus Bondam, men de radikale ambitioner rækker jo også langt. Der kan man bare konstatere, at det er så sandelig også nødvendigt. Man kan så bare ærgre sig over, at når det kommer til de konkrete handlinger, så er der så langt til de radikale ambitioner, for så sker der ikke noget. Det er lykkedes gennem adskillige udvalgmøder at forplumre hele debatten omkring støjen i denne by. Men De Radikale og deres ambitioner har en chance mere for at rette op på det, for der er nemlig 2 hensigtserklæringer i aften, som man skal være så hjerteligt velkomne til at stemme for, nemlig at man får opfyldt det, som Borgerrepræsentationen sådan set allerede har diskuteret og sendt til Teknik- og Miljøudvalget, nemlig at vi får taget fat på de boliger, der er allermest støjramte, og at vi får taget fat på de daginstitutioner, som ligger og er støjramte.

Så hvis De Radikale ambitioner virkelig er så store, så glæder jeg mig rigtig, rigtig meget til at se De Radikale stemme for 2 hensigtserklæringer i aften, og bare for at man ikke skal være i tvivl, så kan jeg oplyse De Radikale om, at det er nr. 32 og 33, så skulle man ikke gå helt galt i byen.

I forhold til hele diskussionen omkring Kløvermarken har jeg kun kunnet læse teksten, så jeg skal ikke kunne vide, hvad partierne er blevet enige om, men sådan som jeg kan læse teksten, kan jeg jo kun læse, at Kløvermarken kun bliver bebygget, hvis man formår at kombinere fritids- og boligområdet med høj arkitektur, rekreative kvaliteter, alsidig beboersammensætning og et betydeligt islæt af billige boliger. Hvad betydeligt i denne her sammenhæng er antalsmæssigt, det er der jo ingen, der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

ved, det er ligesom, vi ikke ved, hvad det betyder, når man siger mange, eller hvad man nu har brugt om antallet af billige boliger. Men et betydeligt islæt er vel i hvert fald halvdelen, ellers er det vel ikke et betydeligt islæt, hvis det er en mindre del af det.

Betingelserne er herudover, at boldbanerne skal bevares, og at etableringen af et nyt klubhus skal kunne indgå i den nye bebyggelse. Det sidste er det nemmeste, det kan selvfølgelig sagtens lade sig gøre. Jeg går ud fra, at alle de andre ting skal være opfyldt, før der bliver bygget på Kløvermarken, og der er rigtig, rigtig lang vej igen, før alt det er opfyldt.

Så skulle vi ikke bare lade den ligge der og se, hvad der sker, når vi nu i den store respekt for fagudvalgenes behandling kaster os ud i det projekt i Teknik- og Miljøudvalget.

Der er flere ordførere, der har sagt, at der er rigtig, rigtig mange penge, og der er råd til meget i København. Det er jeg sådan set enig i. Jeg er også enig i, at dette budget også afspejler, at der denne gang også har været råd til at tage rigtig fat på nogle af de sociale områder, som har været hårdt ramt og give dem et rigtig godt løft. Jeg er meget enig med socialborgmester Mikkel Warming om det, han har nævnt på området.

Men der er begået en lille fodfejl, og det er simpelt hen ganske enkelt bare en fejl, som jeg synes, Borgerrepræsentationen skylder at rette op på.

Borgmester Mogens Lønborg nævnte i sin tale, at der jo ikke var skåret kraftigt. Men der er ét sted, der bliver skåret rigtig kraftigt med det her budget, og det er pengene til de frivillige sociale organisationer, de mister en tredjedel af de penge, som de hidtil har fået. Hidtil har de fået 10-11 mio. kr., som vi får fra staten, plus 5 mio. kr., som Københavns Kommune selv har puttet oven i.

Det har man glemt i budgettet, og jeg mener det virkelig ikke i citationstegn eller noget som helst andet, men i flytningen af områder og i flytningen med nye borgmestre og nye udvalg, så er det misset, at Borgerrepræsentationen faktisk skulle bevilge de her 5 mio. kr. ekstra til det frivillige sociale arbejde.

Det er et dumt sted at skære ned, når vi i øvrigt løfter området af de allermest udsatte så meget, som vi gør. For lige præcis de her organisationer er dem, der arbejder med de aller-, aller-, allersvageste i Københavns Kommune. Det er de organisationer, som Københavns Kommune bruger og henviser til, når man ikke længere selv magter opgaven eller kan holde kontakten med folk.

Så vil man ikke nok være så venlig, jeg ved godt, at der er sagt meget om, at en aftale er en aftale, og når den er underskrevet, er den underskrevet osv. Men tilkendegivelser her i aften på, at man, inden man udmønter § 115-midlerne, har fundet de 5 mio. kr., ville være en stor hjælp og lettelse for de mange, mange organisationer, som dagligt hjælper denne her by med det sociale arbejde. Jeg ved godt, at man ikke bare hokusfokus kan sætte kontonummer på, det er heller ikke det, jeg beder om, men jeg beder om, at partierne tilkendegiver, at de vil løse det her. Det er ganske enkelt en fejl, det ville aldrig nogen sinde have været til diskussion eller været et problem, det skulle bare have været skrevet ind i grundbudgettet, og det blev det ikke.

Så endelig vil jeg sige lidt om børneområdet og bare sige til borgmester Martin Geertsen, at det man jo bare må konstatere, uanset hvor meget man kan sidde med lommeregneren, det er den udvikling, der er sket på børneområdet også i København gennem de sidste 10 år. Da jeg startede med at bruge det københavnske institutionssystem, var der ikke noget, der hed lukkedage, og der var heller ikke noget, der hed madpakker, nej, der var åbent på alle hverdage, og der var bespisning i institutionerne. Så uanset hvad lommeregneren siger, så har forældre og pædagoger jo ret i, at vi har haft et bedre pædagogisk tilbud i denne kommune, end vi har i dag.

Så vil jeg gå over til den anden sag af de 3 sager, vi behandler under ét, det er den, der hedder punkt 5, den der handler om de tekniske ændringsforslag. Det er jo normalt ikke noget, vi beskæftiger os meget med og gud være lovet for det, det er nemlig tekniske ændringsforslag, og det vil sige, det er alt det, der pr. automatik bliver ordnet, sådan så det, vi har som ændringsforslag i aften, når vi behandler budgettet, er de reelle politiske prioriteringer, alt det andet er teknik.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

I sagen omkring de tekniske ændringsforslag kan man på side 2 læse, hvad et teknisk ændringsforslag er, det er nemlig en ændring til kommunens budgetforslag 2007 som følge af beslutninger i Borgerrepræsentationen udmøntningen af afsatte puljer i budgetforslaget el.lign. Altså er der truffet en beslutning i Borgerrepræsentationen, så er det en teknisk ændring.

Den 14. september traf Borgerrepræsentationen en beslutning om at bevilge penge til anlæg og drift af 30 pladser for ældre plejekrævende stofmisbrugere. Jeg vil gerne spørge overborgmesteren, for jeg kan ikke spørge forvaltningen, men jeg kan spørge overborgmesteren, hvorfor den beslutning i Borgerrepræsentationen ikke er en del af de tekniske ændringsforslag.

Borgerrepræsentationen har besluttet at give 3 mio. kr. til oprettelse af de 30 pladser i 2006. Man har besluttet at bevilge 2,2 mio. i 2007 og 5,2 mio. i 2008 og frem til drift af dette projekt. Hvorfor er en beslutning truffet af Borgerrepræsentationen i enighed, vil jeg gerne sige, hvis der var nogen, der skulle have glemt, hvor det var, så var det der, hvor man glemte at bede om afstemning, men det ændrer ikke ved, at en enig Borgerrepræsentation har tiltrådt dette forslag. Det optræder ikke i de tekniske ændringsforslag, hvilket undrer mig.

Så undrer det mig endnu mere, at når jeg går igennem de ændringsforslag, der er stillet til budgettet, så optræder der et ændringsforslag, som hedder ændringsforslag nr. 126. Det ændringsforslag er stillet af Borgerrepræsentationen. Jeg har aldrig nogen sinde været med til at stille ændringsforslag i denne forsamling, uden at jeg blev spurgt, om jeg ville være med. Jeg er ikke blevet spurgt, om jeg ville være med til at stille dette ændringsforslag. Hvis jeg havde været spurgt, så havde jeg sikkert sagt nej, fordi hvorfor skulle man beslutte noget, som man allerede havde besluttet. Nej, som jeg ser det, så burde det forslag, der er vedtaget af Borgerrepræsentationen den 14. september have været indgået som et teknisk ændringsforslag.

Hvis der så var nogen, der havde fortrudt i mellemtiden, så kunne man jo bede om afstemning under sag nr. 5 og tage det ud igen, hvis man synes. Men hvordan kan man i Borgerrepræsentationens Sekretariat eller i økonomiforvaltningen, eller hvor det nu er, man har gjort det, stille et forslag på vegne af Borgerrepræsentationen, som jeg i hvert fald ikke er blevet spurgt om, om jeg ville stille. Var jeg blevet spurgt, så havde jeg sagt nej, det ville jeg ikke stille.

Det er besluttet i Borgerrepræsentationen, hvis ændringsforslag nr. 26 så bliver stemt ned, hvad betyder det så for 2006? Jeg kan godt forstå, at man i forbindelse med vedtagelsen af budgettet for 2007 kan beslutte, at man alligevel ikke vil bruge 2,2 mio. kr. til drift. Men man kan jo ikke i forbindelse med vedtagelsen af budgettet for 2007 tage penge ud af 2006, som denne forsamling har besluttet skal bruges.

Så hvad sker der med den beslutning, Borgerrepræsentationen har truffet, som vedrører 2006 i aften, det vil jeg også gerne have at vide. Borgerrepræsentationen har besluttet, at Borgerrepræsentationen giver en anlægsbevilling på 3 mio. kr. til oprettelse af 30 pladser for ældre plejekrævende stofmisbrugere i 2006, at de samlede udgifter i 2006 finansieres over kassen. Den beslutning står jo til magt, uanset hvad der indgår i budget 2007.

Så jeg kan ikke se andet end, at hvis man stemmer imod ændringsforslag 126, så laver vi, anlægger vi 30 pladser i 2006 finansieret over kassen, som vi i aften beslutter, at vi ikke vil drive i 2007. Det synes jeg er dumt.

Wallait Khan (Løsgænger): Winnie Berndtson har hørt, at overborgmesteren sagde tak til hele Borgerrepræsentationen, det gjorde jeg ikke, jeg hørte bare, at overborgmesteren har sagt tak til de partier, som har været i samarbejde, og som har indgået budgetforlig. Men alligevel er det godt nok.

Og så siger man også det er et visionært budget, visionær aftale, som er blevet indgået med stor ansvarlighed, fint nok.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

Men for ikke så lang tid siden, har alle talere her holdt lange taler, og så har de fortalt om deres ønskelister. Hvis man ser på det budget, som vil blive vedtaget, så er det anderledes end det, som vi hørte sidste gang. Men o.k. sådan er måske forholdene.

Hvis der i dag ikke var budgetforlig, som jeg hellere ville kalde budget i stedet for budgetforlig, jeg vil hellere kalde det borgfred, så havde vi ikke glemt de syge, de svage og de ældre. I dag så snakker vi ikke så meget om anstændige forhold for de ældre, vi har glemt moderniseringen af ældreboliger, plejehjem eller plejeboliger.

Så har vi også glemt modernisering af botilbud til de syge og handicappede og behandlingsbehov for narkomaner og hjemløse, men alligevel kalder vi det et historisk budget. Fint nok.

Vi har en fælles front i København, alle partier står sammen, og det er historisk, det er godt nok. Men vil skal også bruge det fornuftigt, København er jo hovedstad, og det er vores ansigt udadtil, og vi har jo kolossale problemer, og vores problemer det er ikke alene på grund af vores egne borgere, vores vejnet er belastet, vores miljø er belastet, og vi tiltrækker også mange grupper i samfundet. Det kan være på grund af beskæftigelse, det kan også være på grund af uddannelsesmuligheder. Der er så mange, som vil bo i København, og det giver også mange problemer.

Når vi har den historiske chance, at vi står sammen alle partier, hvorfor kan vi så ikke forhandle med regeringen om, at den også skal være med til at finansiere, fordi hovedstaden, vores ansigt udadtil skal shines op, og det kan vi ikke gøre alene. Der er brug for store investeringer, og det kan vi ikke klare alene.

Derfor synes jeg, vi skal have en særtaftale med regeringen for en særstatus, vi har nogle puljer i dag, hvor vi kan få noget støtte. Det er ikke nok, derfor synes jeg, at overborgmesteren nu skal bruge den fælles front til at forhandle med regeringen, hvor vi også har regeringspartier med. Så skal vi også prøve at gøre noget godt for København og københavnere.

Men det man siger i dag, at det er et historisk budget, og det er et budget, som har løst alle problemer, det er jeg ikke enig i. Men alligevel kan jeg love jer, hvis I vil bruge jeres fælles front til at gøre noget godt for København, og I vil forhandle med regeringen, så saml oppositionen. Der er ikke så meget opposition i København lige nu, og det er et tungt ansvar, som jeg har lige nu, så derfor kan jeg love jer som opposition, at jeg vil give min fulde opbakning til jer, hvis I forhandler med regeringen for en særstatus for København, hvor vi også kan være med til at finansiere og løse vores problemer.

Men dette budget, som I alle sammen praler af og siger, at nu har vi løst alle problemer, ved du hvad, problemerne er ikke løst med dette budget, men vi skal nok stemme for budgettet.

Khaled Mustapha (Ø): Inden jeg starter min fantastiske tale, vil jeg gerne sige fra starten af, at det er regeringen, der bærer hovedansvaret for de nedskæringer, der sker i Københavns Kommune. Det er den snævre aftale, der gør, de snævre rammer, der gør, at vi hvert år i Københavns Kommune må igennem en smertefuld øvelse i hvert udvalg, hvor vi skal finde forskellige millioner, altså op til 200 mio. kr. De bærer ansvaret for det.

I København har vi råd, der er masser af penge, der er overskud, så det kunne vi have fået rigtig meget service for. Det er hovedpointen i det, jeg siger.

I forhold til København og i forhold til børne- og ungdomsområdet, jamen det er jo klart, at i akt med, at vi allerede i maj måned skulle finde op til 95 mio. kr., faktisk flere, så var vi nødt til at finde nogle besparelser igennem denne her proces.

Heldigvis har der været store protester. Allerede i maj måned begyndte der at komme masser af mails, masser af forældre, også nogle, der sendte os blomster osv., der siger, pas på børnene derude, det kan ikke være rigtigt, at man skal lave besparelser på de små børn.

Igennem budgetforhandlingerne er det lykkedes SF og Enhedslisten at fjerne de største besparelser på 34 mio., 2 år og 10 måneder. Men i Enhedslisten har vi holdt fast, og vi holdt fast på det sidste, at vi ikke vil finde os i, at man laver en besparelse på det, man kalder sygedagene. 2 sygedage pr.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

medarbejder det er rigtig, rigtig meget, dvs. man går ind og rammer den enkelte institution i deres kerneydelse. Det handler om medarbejdere, der skal passe på nogle små børn. Hvis de skal have mulighed overhovedet for at udvikle deres kompetencer, alle de ting vi faktisk forlanger af medarbejderne, jamen så har de faktisk ikke tid til det.

Vi ved godt, at når man laver besparelser på det, jamen så vil det føre til flere stressede medarbejdere, så vil det føre til stressede børn, det vil give et dårligere arbejdsmiljø, og det vil vi i Enhedslisten ikke være en del af.

Med hensyn til kritikken af borgmester Bo Asmus Kjeldgaard der vil jeg også gerne sige, at SF og faktisk alle de andre partier har mulighed for at vise, at de gerne vil daginstitutionerne, og så kan de også stemme for vores ændringsforslag.

Når det så er sagt, så vil jeg også gerne sige, at jeg synes, det er simpelt hen for langt ude, at man forlanger, at Bo Asmus Kjeldgaard skal forlade sin post, fordi han ikke vil pudse politi på nogle forældre. Det synes jeg altså simpelt hen er for langt ude, at man skal sige, jamen nu skal vi sætte politiet på alle forældrene, og så skal vi stoppe de her blokader. Det synes jeg virkelig er at se ned på forældrene, se ned på personalet. Nej, både SF, Enhedslisten og Socialdemokraterne var enige om, at den her stil ville de ikke være med i, vi vil gerne gå i dialog med forældrene og så sige, jamen hvad er det, I protesterer over og så faktisk sige, jamen vi kan godt forstå jeres bekymringer i forhold til jeres børn.

Så den kritik kommer faktisk fra professionelle borgerlige ballademagere, det udtryk kender I godt, men det er fra den side, det kommer.

Så til sidst vil jeg også gerne, fordi jeg ved, der er nogle forældre til stede, og der er også nogle pædagoger til stede, så vil jeg gerne sige, kampen er ikke stoppet for jer her. I dag bliver der vedtaget et budget, som et flertal af partierne er med i eksklusive Enhedslisten, bortset fra det her med 2 sygedage på daginstitutionerne. Men I skal vide, at vi skal igennem denne proces hvert år, måske ikke på samme måde, men altså man skal stadig væk finde de her 200 mio. kr. Så I har meget, meget I skal holde øje med, hvad det er, der foregår.

Om 8 år skal vi også i dette budget finde 30 mio., som vi igen i udvalget skal sidde og finde og sige, hvor er det, vi skal finde de besparelser henne som en del af budgetaftalen.

Vi opfordrer til protester, og vi bakker jer op og tusind tak, fordi I kommer og deltager i det her, selv om det kan virke svært, og flertallet ikke vil det, I vil, men det vil Enhedslisten.

Så til sidst vil jeg gerne sige, alt det her med faglighed for alle, jeg ved ikke hvad, det kan godt være, vi er en del af det i noget af det, men det er ikke det, som pædagogerne vil, det er ikke det, som forældrene vil, det er ikke det, som børnene vil, de vil gerne have flere medarbejdere, og så vil de gerne have mindre grupper. Det er meget enkelt og simpelt, lad være med at sende dem i alt muligt pædagogiske læreplaner og kurser og det ene og det andet og det tredje og det fjerde. Vi kan ikke mere, vi vil ikke have det. Brug det på jer selv, vi vil have noget andet, vi vil gerne have flere medarbejdere, og så vil vi gerne have mindre grupper, og så får vi bedre arbejdsmiljø.

Jeg håber, at I lytter til mig, og jeg er ikke kun talsmand for Enhedslisten, men også for forældrene og pædagogerne herinde i salen.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Vores budgetordfører har på glimrende vis gennemgået budgettet og forklaret, hvorfor vi står helt bag det med alle de SF-mærkesager, der er på ældreområdet, børneområdet, miljøområdet osv. Det der bringer mig herop er Martin Geertsens lidt skingre stil, hvor han åbenbart er ved at starte en ny tradition med at kræve andre borgmesterkollegers hoved på et fad.

Jeg har udtalt, at jeg forstår protesterne, jeg forstår protesterne, fordi de er udtryk for, hvad jeg hele tiden har sagt, nemlig at jeg synes, regeringens rammer for kommunernes økonomi er for små, og der er en voksende grøft mellem den stigende velfærd og det offentlige serviceniveau.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

Faktisk vælter riget sig jo i penge, og vi har gang på gang hørt statsministeren love, at nu får vi et kvalitetsløft for børn og unge, for ældre, så der er ikke noget at sige til, at folk protesterer, hvis de ikke oplever, at det kommer til at ske på nogle områder.

Selv regeringens egne vælgere, belærte Martin Geertsen mig om i morges, da vi talte sammen i telefonen, foretrækker penge til bedre offentlig velfærd end regeringens evige mantra, skattestoppet og vækstrammerne.

Vi har jo så i Danmark en indenrigsminister, der skyder skylden for protesterne på Politiken, på DR, på BUPL, og so mener, at hvis han udelukkende havde sine informationer fra disse kilder, så ville han også selv protestere. Og vi har en familie- og forbrugerminister, der kalder pædagogernes institutioner for socialistiske kamporganer.

Så har vi en liberal borgmester, der i et tappert forsøg på at flytte fokus fra den suppedas, statsministeren er endt i, kritiserer overborgmesteren for at bruge sin KL-bestyrelsespost til at kritisere regeringen for de økonomiske rammer, det er vi glade for i SF, at det sker, og som i en skinger tone kræver min afgang, fordi jeg i overensstemmelse med et flertal i Børne- og Ungdomsudvalget ikke vil sætte politiet ind over for aktionerende forældre.

Jeg forstår godt protesterne i København. I København ville vi, hvis det ikke havde været for regeringens vækstrammer, have yderligere 339 mio. kr. til f.eks. at fjerne besparelserne på sygefraværet i daginstitutionerne.

Det budget, vi har i dag, og som SF står fuldt bag, det er det bedst mulige kompromis under de givne økonomiske rammer. Der bliver tilført rigtig mange penge til skoler, til miljø, til ældre, og det er jeg rigtig glad for.

I forhold til budgetforslaget bliver der også tilbagerullet en række besparelser, som vi er meget glade for bliver tilbagerullet. På daginstitutionsområdet er der stort set tale om et nulbudget, men der vil være vuggestuer, børnehaver, fritidshjem og klubber, der oplever at blive beskåret, fordi de penge, der tilfalder området, gives til nye opgaver, hvis besparelserne rammer vikarkontoen. Det synes jeg bare, vi ærligt skal se i øjnene og stå ved, at det er det, budget, vi har lavet.

Men jeg forstår protesterne og ville have ønsket, at vi kunne have brugt af de 339 mio. kr. til et kvalitetsløft på daginstitutionsområdet, fordi det er SF's politik.

I forhold til Lønborg og penge til daginstitutionsområdet. Over 10 år ser jeg nu, at nogle gør regnskabet op, og jeg må sige, jeg forstår nok godt, at man gør det over en 10 års periode. Det interessante er jo, hvor mange udgifter har vi pr. barn, ikke hvor meget vi alt i alt har givet til området, for vi har udvidet med rigtig mange pladser. Men hvis man skal vurdere kvaliteten, må det vel være, hvor mange penge vi har pr. barn.

Jeg har set opgørelser i dag over en 10 års periode, jeg forstår godt, man går tilbage til 1996, for der var nogle store besparelser i år 2000, som Kramer og Pind lavede i sin tid, og som der blev protesteret over. Siden de sidste år er de opgørelser, som vi sidder inde med, viser, at børnehaverne har oplevet et svagt fald i udgifterne pr. barn, vuggestuerne har været stort set uændrede. Integreerede institutioner har oplevet en stigning, de private pasningsordninger har oplevet en kraftig stigning. Det kan man så sige, at det måske er noget af det, Lønborg gerne vil, så det burde han jo da i hvert fald glæde sig over, at det hælder til den side.

I forhold til administrationen af området er der én ting, som jeg ønsker mig, nemlig at Mogens Lønborg nu vil være med til at lukke de tomme pladser, som De Konservative ikke vil være med til at lukke før valget. Det er meget vigtigt, hvis vi skal bruge pengene optimalt, at de pladser bliver lukket. Det ønsker både området, og det ville selvfølgelig også være en fordel for vores økonomi herinde. Så jeg har sagt, at jeg forstår protesterne.

Men så er der så den anden del af det, lever jeg op til mit ansvar som øverste forvaltningschef, og der kan jeg sige, at der kan I være helt trygge, børne- og ungdomsforvaltningen har gjort de ting, som

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

man skal gøre i den situation. Det er skriftligt indskærpet over for forældre, både via ledere og via medarbejdere i distrikterne, at blokaderne skal opløses.

Vi har sikret os, at der ved overenskomststridige arbejdsnedlæggelser sker løntræk fra første time efter de gældende arbejdsretlige regler, og at sagen er i arbejdsretten. Endelig er der oprettet en enhed, som skal hjælpe forældrene med alternativ pasning.

Herudover er det blevet overvejet i Børne- og Ungdomsudvalget, om man skulle melde sagen til politiet, det skete i går på et møde, og her besluttede et flertal i Børne- og Ungdomsudvalget at slå koldt vand i blodet og ikke hælde benzin på bålet, men afvente situationen i morgen og se, hvordan det ser ud, når budgettet er vedtaget.

Til oplysning her kan jeg så også fortælle, at Århus Kommune først involverede politiet efter 7 dage. Hermed har et flertal i Børne- og Ungdomsudvalget valgt at følge praksis fra tidligere konflikter. Jeg støtter fuldt ud den fare med lempe-politik, som et flertal i Børne- og Ungdomsudvalget går ind for.

Så i forhold til blokaderne så er sagen behandlet fuldstændig efter bogen. I forhold til det politiske så har vi vel alle ret til at mene, hvad vi vil om Fogh-regeringen. Martin Geertsen har sin holdning, og jeg har min, og det kan vel ikke rigtigt komme som nogen overraskelse for nogen.

Kasper Johansen (B): Vi vil meget gerne i den radikale gruppe være med til at undgå flere besparelser på børneområdet. Det er faktisk også derfor, vi i mange år har lagt os i selen i samarbejde med andre ansvarlige partier for at få forbedret kommunens økonomi. Vi taler jo en gigantisk milliardgæld, som nu er ved at være høvlet godt ned.

Nu sidder vi så med en børne- og ungdomsforvaltning, som har haft så meget rod og så meget totalt mangel på kontrol, at vi nu har en gæld på en kvart milliard. Jeg vil sige, jeg er helt enig i, at børneområdet har holdt hårdt for i mange år. Jeg deler også bekymringen i de mange henvendelser, vi har fået de sidste par uger.

Jeg vil sige, alle grene af Københavns Kommune har måttet holde hårdt for i de her år. Jeg tror på, det lysner, det lysner langsomt, men det lysner.

Derfor har det også været sådan, at alle forvaltninger igen har givet til den her samlede budgetpulje, sådan så vi kan ønske os nogle større tiltag og nyskabelser. Det har så også gjort, at vi nu i det her budget har fået mange af de penge igen og endnu flere endda til folkeskoleforliget faglighed for alle. Det er jo altså et beløb på over 200 mio. kr. om året. Det er selvfølgelig et beløb, som mest handler om skoler, men som dog også har et mindre løft på daginstitutionsområdet. Det har efter min bedste viden været alle partiers holdning, at skolen stod over for en historisk udfordring, der ikke kunne vente mere. Her var smertegrænsen ikke blot nået, den var overskredet.

Så overordnet set altså, børneområdet i København har fået rigtig mange penge til de næste 3 år. Derfor har det også de sidste uger været lidt forvirrende, at der har svirret så mange overdrevne tal frem og tilbage om nedskæringer, hvor man jo måske snarere kan tale om omprioriteringer.

Det er også her vi fra radikal side har haft anledning til kritik af børne- og ungdomsborgmester Bo Asmus Kjeldgaard og af SF, fordi man hele tiden prøver at lægge det her sprog ind i det her, at alle de protester, der har været, kun handler om regeringen. Men det er jo ikke sådan, det er, og det synes jeg også er at tage mange tusinde vrede forældre og pædagoger til indtægt for noget, de måske ikke nødvendigvis mener.

Der er da ingen tvivl om, at mange af de protester også har handlet om, hvordan vi i Borgerrepræsentationen forvalter det her budget. Hvis man er i tvivl om det, så er man velkommen til at gå over og læse min mailboks herovre, så kan jeg fortælle jer, at jeg har ikke fået en eneste mail, der beder mig om at ændre regeringens politik. Men jeg har fået 50 mails de sidste par dage, der beder mig om at ændre det her budget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

Men vi har jo i Den Radikale Gruppe sagt, vi er ikke klar til at genforhandle budgettet, og derfor er vi ærgerlige over, at der har været så meget signalforvirring og dobbelt tvetungethed, eller hvad man kalder det fra SF's side. Vi synes, at det havde været bedre, hvis vi havde kunnet stå mere sammen og været mere tydelige omkring, at vi løfter faktisk det her i fællesskab.

Hvem, hvis vi ikke skulle afgive noget til daginstitutionerne, hvem er det så, der skal holde for? Skal vi spare mere på de ældre, skal vi spare mere på de psykisk syge? Jeg synes, det er svært.

Enhedslisten er så kommet med et meget fint forslag om at bruge midlerne anderledes, og det handler så om et forslag, der – hvis vi gjorde det – fuldstændig vil stække faglighed for alle i sin grundkerne. Så det kan vi sige, det er i hvert fald grunden til, at vi ikke dér hopper med på den.

Så har jeg lyst til at sige, når min vrede ven fra Børne- og Ungdomsudvalget, Khaled Mustapha står heroppe, jamen jeg sidder også og tænker, når du taler, man kan altid stole trygt på Enhedslisten, man kan altid stole på, at Enhedslisten aldrig vil gå imod ting, der er upopulære og i hvert fald ikke, selv om de var nødvendige, som jeg mener, det her budget er.

Så mit håb er, at vi nu prøver at samle os lidt og så kigger fremad mod et løft og et samlet løft på børneområdet i de år, der kommer nu, fordi det er der selvfølgelig brug for.

Og så lad os igen bruge sig selv og hinanden for, at vi forhåbentlig i aften vedtager et historisk flot budget.

Jens Kjær Christensen (Ø): Når man hører de sidste talere her fra B&U-området, så bliver man jo lidt i tvivl om, hvad der er gang i. Det er jo ikke glæde, der bliver snakket om, hvor fantastisk et forlig, I i udvalget tidligere på året strikkede sammen, som indebar voldsomme beskæringer inden for daginstitutionsområdet.

Hvis det er sådan, at I føler, at det stadig væk er forkert, så er det jo muligt i aften her at rette op på det, der ligger jo et forslag, der vil fjerne den sidste enkeltstore klat, der er tilbage.

Men det jeg vil sige noget om, det er noget helt andet selvfølgelig, noget om kulturen og noget om de hensigtserklæringer, der ligger.

Der er en hensigtserklæring nr. 12, det er den, jeg holder allermost af, jeg ved ikke, om I er klar over, hvad det er for en, det er den, der hedder "Halløj på Kløvermarken", ligesom for at citere en Marx Brothers' film. Fordi sandt er det jo, at med denne budgetaftale er der ikke ret meget, der er afgjort, hvad angår Kløvermarken eller idrætsanlæg i København, de grønne fodboldbaner.

Men det man skal bide mærke i er, at både Venstre og SF faktisk ved hjælp af denne lille hensigtserklæring også siger, at de gerne vil nedlægge foldboldbanerne Torveporten i Valby, det bliver vel også i Valby Idrætspark, når det kommer til stykket, for ellers kan man nemlig ikke bygge derude, det er virkelighed.

Derfor tror jeg, at uanset den meget besynderlige situation, at vi alle sammen i dag er budgetkammerater, det har jeg aldrig oplevet eller forestillet mig, at jeg skulle komme i den situation. Jeg tror også, det vil vise sig hen ad vejen, at der vil dukke en lang række diskussioner og en lang række uenigheder og tolkninger op, det har vi allerede hørt her under fremlæggelsen af budgettet. Så der er jeg ganske rolig, der er ret mange af de her sager, som er beskrevet i budgettet, som dybest set ikke er afgjort endnu.

Hvad angår borgmester Klaus Bondams tale, der var Klaus Bondam meget begejstret jo, og det kan jeg godt lide, og det kan vi i Enhedslisten godt lide, når der er årsag til begejstring. Især når Klaus Bondam hidser sig helt op under loftet omkring, at nu får vi bemandede toiletter og sådan noget, det er vi gået ind for hele tiden jo.

Men det man kan undre sig lidt over, det er, hvordan kan man strikke så mange sider sammen i en budgettekst uden at nævne bibliotek med ét ord. Man behøver ikke engang give penge til det, man kunne da bare have skrevet et par søde vendinger om, at man dog syntes, at biblioteker dog også bety-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

der noget i samfundet og i fremtiden og for de unge og for de gamle og for demokratiet og for viden osv.

Men nej, alt muligt andet er der, gang i København, ejere af stole og borde skal slippe billigere for at stille dem ud på offentligt areal, sådan er det, fint nok. Og det er så gang i København. Men alle de institutioner, som er her, og som københavnernes dybest set lever af, hvad angår den åndelige føde er ikke rigtig nævnt, museer heller ikke, men glem det.

Bibliotekerne, derfor har vi selvfølgelig stillet en hensigtserklæring, den der hedder nr. 17, så vidt jeg husker, om bibliotekerne, fordi jeg vælger at tage det positivt, som at alle ved, at vi er i gang med en diskussion om en bibliotekspolitisk redegørelse, som vil finde sit endepunkt i slutningen af året, begyndelsen af næste år her i Borgerrepræsentationen.

Derfor er der vel ingen med en lille smule kendskab til biblioteksområdet, som ikke også mener, at her er der sandelig brug for at lave en indsats. Det er det, vores lille hensigtserklæring i al stilfærdighed gør opmærksom på. Det egentlig slagsmål om, hvad det så indebærer økonomisk, det er så ikke i aften, det er også til fremtiden.

Winnie Berndtson og Finn Rudaizky har stillet 2 hensigtserklæringer, den ene omhandlende Sundbyøsterhallen og det andet Holmen. Jeg vil gerne give følgende stemmeforklaring, selvfølgelig kan vi godt støtte, at forvaltningerne skal lave et forslag til finansiering, det har de nemlig lavet. Finansieringsforslaget går jo ud på, at det er noget, Borgerrepræsentationen skal tage stilling til, så den er tilbage her i vores sal. Så man kan roligt stemme for de to ting.

Vi kan endnu mere roligt gøre det, fordi vi faktisk i forbindelse med de sidste 4 års budgetdebatter specifikt også har nævnt de to steder, så vi har ingen problemer med det.

Men afgørende er det jo, at i denne aftale er der ikke aftalt nye anlæg, og det er ud fra den selvforståelse, at det er noget, man kommer til i løbet af 2007, nye anlæg inden for idræt, nye anlæg inden for kultur.

Det man kan sige er problemet er, at som tiden går, så bliver denne Borgerrepræsentation omringet af utallige kvalificerede forslag til nye ting i byen til udfoldelse for københavnernes, om det er idræt eller kultur.

Derfor tror jeg efterhånden, tiden er kommet til, når vi kommer på den anden side af januar, for næppe før bliver det, at man bliver nødt til i meget højere grad at gå ind og lave en bindende rækkefølgeplan og ikke bare have en løs ideplan, som det faktisk er, vi har i dag, altså et papir, hvor alle projekterne er ridset op. Det er opslidende selvfølgelig for politikerne, men det er jo ligegyldigt, det er derfor, vi er her. Men det er meget opslidende også for de mennesker, som ligger og prøver at sparke projekter sammen, samfinansiere fra andre kilder etc., og hele tiden er der kun uklare svar herinde fra.

Altså Holmen har, så vidt jeg ved, været på tapetet her nu de sidste 4-5 år som diskussionstema hver gang, vi diskuterer budget. På et eller andet tidspunkt må man vel kunne tage sig sammen til at sige, jamen det vil vi og så sætte årstal på, hvornår man gør det.

Vi er selvfølgelig glade for, at der er afsat midler til renovering af idrætsanlæggene, det er vældig påtrængende, at der bliver sat penge af til det.

Hvad angår nogle af de andre ting inden for kulturområdet, så ser det på overfladen måske meget pænt ud, men det er ikke helt så pænt og giver selvfølgelig problemer, som vi så må løse med det samme.

Hele det område, der hedder festivals, det er, for at sige det pænt, utydeligt, der er ikke nok penge, bare vi kommer til 2008, det ved alle og enhver. Der er også tilføjet i aftaleteksten, det er et spørgsmål, der skal drøftes i forbindelse med aftalen for 2008.

Når vi så kommer til de større begivenheder som eksempelvis Outgames, som alle partier har talt varmt for, så er situationen jo den, at de egentlige vurderinger af, hvor mange penge der skulle sættes fra kommunens side, hvis man skulle have et ambitiøst projekt i 2009, de tal forelå ikke, da man gennemførte budgetforhandlingerne. De foreligger til gengæld nu.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

Det betyder, der er en lille opgave, der skal løses, hvis det stadig væk er sådan, at et flertal herinde i forsamlingen ønsker, at det skal være en ordentlig begivenhed indholdsmæssigt og ikke bare et lille mikro i en lille lejr ude på Amager henne i hjørnet. Så det vil vi meget gerne arbejde på at skaffe de nødvendige midler, der skal til. Kultur- og Fritidsudvalget er allerede ved at skære andre steder og skaffet nogle af pengene. Men der mangler stadig væk. Det er noget, vi inden for ganske kort tid skal tage stilling til jo, fordi der skal gives svar til den internationale organisation, om vi påtager os opgaven eller ej.

Til sidst vil jeg så sige, at nogle gange mangler der sammenhæng i den her Borgerrepræsentation. For et par år siden blev der med brask og bram og trompettrut vedtaget en international politik. Det kører videre i ordene i hensigtserklæringer, metropol mig her, metropol mig der, og så ender vi, som man kunne høre på borgmester Klaus Bondam i rengøring, og det er også fint nok.

Men altså det handlede også om internationalt samkvem, det handlede om internationalt samarbejde, om at få inspiration via dette internationale samarbejde. Vi har faktisk udpeget nogle partnere, og det var Berlin, og senere hen Paris, og Berlin mest alvorligt, også fordi det ligger så bekvemt tæt på os og på mange områder minder om ting, man kan genfinde i København.

Men denne budgetforhandling har medført de facto, at nu er der ikke heller afsat midler til, at man skal samarbejde med Berlin. Det er ligesom for at sige, ja en kæmpepolitik hvor alle forvaltninger og alle politikere hele tiden skal tænke i det internationale aspekt, og så når man kigger papirerne igen, jamen så er det faktisk ikke engang nævnt. Der er heller ikke afsat bare 100.000 kr. eller noget.

Altså man kunne sige det på den ene måde, når Klaus Bondam kan få afsat 200.000 kr., 0,2, det er jo et lille beløb, til flytning af Agnete og Havmanden, hvis I ved, hvad det er for en, så kunne man da godt lige bare have nævnt, at man satsede på det internationale samarbejde og afsatte 25.000 kr. Men nej, sådan spiller klaveret ikke, hestene rider ud over stepperne, alt hvad de kan, man glemmer alt, hvad man har sagt og gjort før. Og borgerne, hvis de kunne og ønskede at følge med, ville sige, der er ingen sammenhæng i, hvad vi beslutter herinde.

Musikken, hvis jeg skal give et andet eksempel, et område, vi har forsøgt at fokusere på, og det er ganske bittebittesmå penge, de er også glemt denne her gang. Vi får så et børnekulturhus på Amager, og det er jo også fint nok, men det er ligesom at holde fast i de prioriteter, man har, køre dem igennem.

Det betyder i virkelighedens verden, at dem der forhandler de skal prøve at huske, hvad det var, man kom fra og holde fast i det i stedet for hele tiden bare at udvikle nye fancy ideer. Det kommer ganske vist af sig selv, holde fast i prioriteringerne, det er først der, man i virkeligheden kan se, at det kommer til at rykke i København. De 6,6 mio., der er afsat til Gang i København, ville jo alt andet lige, hvis man bare havde taget to af dem og givet dem til konkret musikudøvelse, have skabt meget mere gang i København, end at værtshusejere slipper lidt billigere. Men sådan er der som sagt så meget.

Det her bare for, der ligger en lang række af opgaver, kulturområdet er sådan lige kørt igennem. Miljøområdet, hvis man kigger ud over det, er ikke blevet særligt prioriteret denne her gang. Og så har vi hele plandiskussionen om, hvordan byen egentlig fysisk skal udvikles. Vi har for nogle spøgelses-højhusene, der står i baggrunden osv. Det er det, der ligger i den første hensigtserklæring omkring metropolzonen.

Når vi stemmer for den, og det skal blive mit sidste ord, så ligger der ikke i det med ordene, der er beskrevet "eksperimenterende planlægning", så kunne man blive nervøs nemlig, ikke, så ligger der ikke i det, at vi siger ja til et storhotel lige her over for H.C. Andersen på den anden side af gaden. Det er heldigvis formuleret så åbent og så blødt, så ingen aner, hvad det i virkeligheden handler om. Men det er også typisk politik.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Før jeg giver ordet til den næste, så kan jeg ikke dy mig for den enkelte bemærkning, at det fremgik jo meget af Jens Kjærs indlæg, at det ikke var sædvanligt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

for Enhedslisten at være med i et budgetforlig med de muligheder og de forpligtelser, der ligger i at indgå i et sådant samarbejde. Men det får vi nok tid til at snakke videre om ved andre lejligheder.

Jesper Christensen (A): Nu kunne man jo på noget af debatten få det indtryk, at der var en hel masse, der manglede, der er nævnt 5 mio. til frivilligt socialt arbejde, og Jens Kjær Christensen var jo i gang med en lang liste, som åbenbart også var blevet glemt i budgetforhandlingerne.

Jeg vil sige, nu er det ikke min oplevelse, at alt nødvendigvis skal nævnes i sådan en budgetaftale, det er jo en prioritering. Internationalt arbejde og musik og alt muligt andet kan vel finde sin vej ud i virkeliggørelse også inden for rammerne af nogle af de budgetter, der er der i forvejen uden specifikt at være nævnt i budgetaftalen.

Det får mig frem til at sige, at det var også Enhedslisten, der sagde, vi kunne bare stemme for nogle af jeres hensigtserklæringer eller ændringsforslag i aften. Det kan vi ikke, med den aftale der er lavet, kan vi ikke stemme for dem, og det ved I jo også godt, vi har jo præcist aftalt, hvad vi stemmer for, og hvad vi ikke stemmer for.

Så dette også bare for at sige, at det kan godt være, der indholdsmæssigt er nogle hensigtserklæringer, som er meget kloge, men det at de ikke bliver besluttet i aften sammen med budgettet, forhindrer jo ikke, at de enten vil blive taget op eller vil ske alligevel, fordi der jo som sagt heller ikke er penge med i dem.

Så var der en bemærkning fra Winnie Berndtson om, om et forslag stod på den ene eller den anden liste, og det skal jeg ikke gøre mig klog på, om den står forkert. Men det er rigtigt, at sagen så står som ændringsforslag nr. 126 i afstemningsprogrammet. Jeg skal love, at vi i aften nok skal bede om afstemning, og vi skal også nok huske at stemme imod forslaget.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Lad mig lige benytte lejligheden til også at tage den sag, fordi jeg har spurgt Borgerrepræsentationens Sekretariat, og der har man vurderet, at det var en hensigtsmæssig håndtering af Borgerrepræsentationens beslutning af 14. september at medtage det i afstemningsprogrammet, idet forslaget blev vedtaget efter førstebehandlingen af budgetforslag 2007. Sekretariatet har vurderet, at håndteringen af afsatte midler i 2006 ligger inden for rammerne af sagen.

Borgmester **Mogens Lønborg**: Først lige en bemærkning til Winnie Berndtson, der jo meget rigtigt påpeger, at der, sådan som vi oplever det i hvert fald er sket en fejl med hensyn til de her § 115-midler. Det er jo en sag, der har været på budgetforhandlingerne de tidligere år, og mange har troet, at når de ikke stod på ønskelisten fra det materiale, der kom fra Socialudvalget, så var det, fordi de var indarbejdet i de faste rammer og dermed allerede lå inde i budgettet. Det er i hvert fald den opfattelse, vi havde og mange andre med os. Først efter budgetaftalens indgåelse opdager vi så, at det ikke er rigtigt.

Vi har som udgangspunkt den opfattelse, når man har lavet en aftale, så er det aftalen, og så knapper vi ingenting op, det gør vi heller ikke nu i aften, og derfor stemmer vi selvfølgelig også imod det forslag, for en aftale er en aftale. Men jeg vil gerne give til kende, at hvis vi på nogen måde kan finde en løsning på det, som jeg ikke synes er et udtryk for den politiske prioritering, for jeg synes, det område har vi sådan set meget stor enighed om skal tilgodeses. De der 5 mio., som det er, betyder, det lyder flot, ikke så meget for den samlede økonomi i København, men betyder så meget for det sociale arbejde i forhold til de absolut svageste grupper. Vi får så meget socialt arbejde for de penge, som de frivillige organisationer får, og derfor synes jeg, vi må prøve at finde ud af, om ikke vi kan få korrigeret det, som jeg i hvert fald oplever som en fejl.

Så til Bo Asmus Kjeldgaard. Jeg kunne jo sige mange ting, men jeg vil gøre det kort. Bo Asmus Kjeldgaard sagde, at riget vælter sig i penge, jeg kunne være fristet til at sige, at det gamle Familie- og Arbejdsmarkedsudvalg har jo i hvert fald i de år, jeg har fulgt det, væltet sig i penge, så mange, så vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

hvert eneste år stod med et kæmpe mindreforbrug, som vi så endelig skulle sørge for at få overført til næste år. Det har gjort, at vi jo mange gange har sagt, at de budgetter var ekstremt overpolstrede.

Når også vi ser på, hvad der skete med den her børneplan, ja, man byggede, og man byggede, og man byggede, vi advarede mod, at nu var der overkapacitet der, nu var der overkapacitet der, man lod hånt om vores advarsler, byggede løs, indtil man pludselig fandt ud af, hov der var søreme for mange pladser ude i Valby, hov der var søreme for mange pladser på Nørrebro.

Så kom Bo Asmus Kjeldgaard og sagde, vil I ikke godt være med til at tage ansvaret for at lukke dem. Nej, Bo Asmus Kjeldgaard, når man sådan i ond tro bare fortsætter byggeriet, til trods for masser af advarsler og så ikke samtidig tager ansvaret for det selv, men vil fedte andre ind i det, det er ikke flot, det er ikke måden at agere på.

Bo Asmus Kjeldgaard og alle, der har været med i budgetforhandlingerne, ved, at der gennemsnitligt i 2005 var 2.200 tomme pladser på daginstitutionsområdet, 2.200 i gennemsnit. Selvfølgelig skal der være, der er nogle årsmæssige udsving, go det betyder, vi selvfølgelig skal have en buffer, men ikke 2.200 pladser.

Det er jo også rigtigt, som Bo Asmus Kjeldgaard så siger, nu skal vi lukke nogle, det bliver vi jo nødt til, ligesom vi gør det på plejehjemsområdet, hvor vi som en del af det her budget jo, implikationen er, at der skal lukkes 3 plejehjem, sådan skal vi naturligvis også på daginstitutionsområdet. Daginstitutionslederne på Nørrebro står også og beder os om nu at få kapacitetstilpasset, så de ikke står med halvtomme institutioner. Så selvfølgelig skal vi det.

Men jeg må så til Bo Asmus Kjeldgaards erindring sige, det var jo ikke SF, der så en finansieringskilde ved at reducere på kapaciteten i forbindelse med budgetforhandlingerne, det var i al ubeskedenhed De Konservative, som øjnede, at her kunne man rent faktisk godt finde nogle penge, sådan at kvaliteten i vores daginstitutioner for vores børn bliver det bedre. Der er jo ingen grund til at bruge gode penge til at holde halvtomme institutioner i live, det er vi fuldstændig enige i.

Jeg må også minde om, at der er jo heller ingen logik i, at når åbenbart Bo Asmus Kjeldgaard gerne vil have en højere kvalitet, det er vi i øvrigt enige i, at vi så også har en situation, hvor man kan få sit barn passet, til trods for at man stadig væk er på barselsorlov, den barselsorlov, som det offentlige finansierer.

Vi bragte det også frem i budgetforhandlingerne og syntes, det var et vildskud, at man kunne sidde på barselsorlov, samtidig med at man fik en vuggestue til at passe sit barn. Det var man ikke parat til at kigge på, der ligger sådan en 22 mio. kr.s mulighed der, det ville man ikke. Det er lidt flot, det er lidt flot som børne- og ungdomsborgmester, som nu står og siger, vi har ikke penge nok osv., sådan bare lige sige, den der dobbeltydelse vil vi slet ikke røre ved.

Det synes jeg da ville have klædt Bo Asmus Kjeldgaard, hvis man havde sagt, o.k., der er måske en mulighed for, at vi kan kigge på det, så vi kan få nogle flere penge til vores børn ude i daginstitutionerne. Det undrer os meget.

Så vil jeg lige til allersidst sige omkring det her med ulovligheder. Nu skal vi have is i maven og ro og alt muligt andet, jeg synes, det er lidt underligt, hvorfor det lige er den slags ulovligheder, man så at sige bare skal have is i maven og prøve at håbe, at ulovlighederne klinger ud. Jeg forstår ikke lige distinktionen med, hvad for nogle ulovligheder man skal grine ind over for med det samme, og så hvilke ulovligheder man så at sige kan knibe øjenlågene i for og så sige, narh men de der ulovligheder rinder nok ud af sig selv, så derfor er der ingen grund til at tage fat om det.

Men det kan jo være, at Bo Asmus Kjeldgaard kan fortælle os her i forsamlingen lidt mere om, hvor er grænsen, hvad det angår.

Khaled Mustapha (Ø): Det virker på mig, som om de borgerlige er ude på ballade her, og det er vi overhovedet ikke interesseret i Enhedslisten.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

Men det var ikke derfor, jeg kom op, jeg kom faktisk op for at komme med en kommentar til Kasper Johansen, ordføreren fra Det Radikale Venstre. Kasper, du har ret i, at protesterne via mails er både rettet mod regeringen og de demonstrationer, der har været, er også rettet mod regeringen, men det er faktisk også mod budgetaftalen. Fordi både forældre og pædagoger opfatter det som forringelser på kerneydelsen, det vil sige, at på det konkrete udførte pædagogiske arbejde.

Derfor er det også fuldstændig rigtigt, at der kommer lige så mange penge til daginstitutioner i forbindelse med den her aftale, det må vi erkende, men det, som forældrene og pædagogerne siger, altså det er fint nok, men det er ikke det, vi gerne vil prioritere, hvis det os, der skulle prioritere, vi ville gerne prioritere kerneydelsen. Det vil sige, at man forbedrer normeringer, og samtidig så laver man mindre grupper ude i daginstitutionerne og forbedrer arbejdsmiljøet. Det er det, de siger til os, vær sød at prioritere det på den måde.

Så når alle de her penge, der kommer til daginstitutionerne, kommer til udmøntning i udvalget, så vil vi fra Enhedslistens side også gerne være lidt kreative i forhold til, hvordan de penge konkret kan komme ud i daginstitutioner, således at de frit kan bruge det efter det behov, de har.

Det kan man så kigge på, og så håber vi, at et flertal vil være med i den aftale. Tak for ordet.

Winnie Berndtson (Løsgænger): Først til de 5 mio. til det frivillige sociale arbejde. Jeg vil bare sige, og her må man måske tillade sig at citere dronningen: "Det kan vi ikke være bekendt".

Jeg har sagt heroppe, jeg har fuld forståelse for, at det er en smutter, det er en fejl, det er glemmt, men på de debatter, der har været her på den frivillighedspolitik, man har vedtaget i denne forsamling, har jeg i hvert fald haft den opfattelse, at den forsamling bakkede op omkring det arbejde, de frivillige organisationer laver. Vi er på det område, hvor det er de allermest udstødte københavnere, dem som denne her kommune ikke kan tage sig af, det er dem, vi taler om.

Vi taler om 5 mio. kr., vi taler om, at vi fjerner en tredjedel af de midler, vi bruger på området, fordi det er en smutter, og en aftale er en aftale, en mand er en mand, og vi kan ikke lukke den op igen, det har jeg fuld forståelse for.

Men jeg har ikke fuld forståelse for, at det skal være så svært for de politiske partier med undtagelse af De Konservative ved borgmester Mogens Lønborg at gå herop og sige, at man vil finde pengene. Hvor svært kan det være, undskyld mig.

Til Jens Kjær Christensen er der masser af opmuntring at finde på biblioteksområdet, der er hele 2 ændringsforslag, som man skal være så hjerteligt velkomne til at stemme for. Der er jo ingen grund til at nøjes med en slatten hensigtserklæring, som næsten ikke siger noget som helst, man kan være imod, når man har 2 rigtig gode forslag, der hedder Æ30 og Æ31, hvor man både kan få søndagsåbent og bogbusser.

Så der er ikke nogen grund til at være så ked af det på biblioteksområdet, fordi vi er nogle, hvis hjerte stadig væk banker for det område. Så her har vi da med glæde kunnet hjælpe Enhedslistens Jens Kjær, hvor vi ved, at det her er meget vigtigt.

Vi har overset øvelokalerne, og det beklager vi, øvelokaler plejer også at være en del af budgetdebatten, og det er selvfølgelig lidt trist, at de ikke er med i år, men så kommer der jo nye ting til, metropolzone og ja Agnete og Havmanden og sådan nogle vigtige ting, ikke, og så må øvelokalerne lige hvile et år. Men de kan jo komme tilbage til næste år.

Men bibliotekerne de er der, der er rig mulighed for ikke at nøjes med slatte hensigtserklæringer, men rent faktisk at handle.

På idrætsområdet vil jeg sige, jamen altså jo mere der bliver undersøgt, jo flere projekter vi har, jo bedre de er undersøgt og dokumenteret, jo mere fremskredne, de er, jo mere kvalificerede prioriteringer og beslutninger træffer vi jo her.

Så jeg vil da ikke opfordre københavnere til at holde sig tilbage med at foreslå nye idrætsprojekter, jeg vil da opfordre dem til at komme frem med alt det, de har. Jo mere, vi har på bordet, når man

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

skal prioritere, jo mere kvalificeret kan vi jo gøre det. Så jeg synes ikke, de skal holde sig tilbage, jeg synes bare, de skal komme i gang.

I forhold til mit første indlæg så er der nogle spørgsmål, som ikke er besvaret. Jeg kan sige, der er stort set ingen spørgsmål, der er besvaret, sådan kan man jo også se det, men i dag er vi glade. Så jeg vil sige, der er få spørgsmål, der ikke er besvaret. Det hænger muligvis sammen med, at jeg har stillet få spørgsmål.

Det ene spørgsmål det er, nu er vi tilbage ved, at en aftale er en aftale, forbindelsen til Operaen. Jeg vil gerne vide, at de ansvarlige partier, der har været med til at lave aftalen omkring Operaen, om jeg ved at stemme for, at vi laver en forbindelse over vandet, på vandet vel at mærke, bryder den aftale omkring Operaen eller ikke gør. Borgmester Klaus Bondam ryster på hovedet og siger, vi bryder ingen aftale, så er jeg betrygget. Nå, Klaus Bondam siger, det ikke er hans ressort, så forventer jeg, at der kommer et svar fra overborgmesteren, så må det jo ligge der.

Men stadig væk mener jeg faktisk, det er vigtigt, for jeg har været med til at indgå den aftale omkring Operaen, og jeg vil ikke bryde den aftale. Men hvis man har snakket med de andre parter i aftalen om det, så er jeg selvfølgelig helt indforstået med, at vi kan tænke om. Altså jeg har siddet i den dommerkomite omkring broen, og det kunne ikke lade sig gøre at lave en bro, så vi er ude i tunnelloøsninger, og den er alt for dyr. Så hvis bare man har snakket sammen med dem, det må være rimelig nemt at besvare det spørgsmål: har man, eller har man ikke snakket med de parter, man har lavet opearaaftalen med, og har de sagt god for den løsning, som partierne foreslår i budgetaftalen?

Så er der ændringsforslaget, og I må altså meget have mig undskyldt, ændringsforslag 126. Men det giver mig rigtig mange problemer, vil jeg bare sige, rigtig mange problemer med, hvordan vi styrer den her kommune, og hvordan demokratiet fungerer i den her kommune.

Der står i det materiale, jeg har modtaget, at Borgerrepræsentationen har stillet et ændringsforslag, Borgerrepræsentationen kan ikke være andre end de 55 medlemmer, der er medlem af Borgerrepræsentationen. Jeg har ikke været med til at stille det forslag, for jeg er ikke blevet spurgt, og derfor kan det forslag ikke være stillet af Borgerrepræsentationen, og derfor må det udgå. Borgerrepræsentationen har ikke stillet det forslag, og så må det udgå, sådan må det være.

Er der partier i Borgerrepræsentationen, der har indledt et ændringsforslag, så vil jeg meget gerne vide det, men det er faktisk ikke det, der står, der står, at ændringsforslag 126 er stillet af Borgerrepræsentationen. Det er det ikke, for jeg har ikke været med til at stille det, og jeg er et af de 55 medlemmer. Så er der andre borgerrepræsentanter, der mener, de har indleveret det ændringsforslag, så vil jeg rigtig gerne vide det.

Hvis ikke det er indleveret af en af de 55 borgerrepræsentanter, så vil jeg meget gerne vide, hvem der så har indleveret det, for mig bekendt kan alle mulige mellem himmel og jord og forvaltninger og udvalg og alt muligt andet ikke stille ændringsforslag. Det kan vi, der skal behandle budgettet, men det kan alle mulige andre ikke.

Så jeg vil bare gerne vide, hvordan ændringsforslag nr. 126 lovligt kan opretholdes som ændringsforslag, når jeg nu siger, det ikke er stillet af Borgerrepræsentationen, for det er det ikke.

Jeg vil også gerne vide, jeg forstår godt, når overborgmesteren svarer, at sekretariatet har vurderet det hensigtsmæssigt, og man mener, det falder inden for rammerne. Ja, det kunne jeg godt regne ud, for ellers havde man nemlig ikke stillet det, altså sekretariatet laver jo ikke noget, de ikke mener er inden for rammerne. Hvis de finder noget, der ikke er inden for rammerne, så gør de os opmærksom på det og prøver at finde en løsning, der er inden for rammerne.

Så jeg er klar over, at man, dem der har forberedt det her møde, har ment, det var inden for rammerne. Det mener jeg helt klart ikke, det er. Så det må udgå i aften.

Jeg forstår heller ikke, hvordan man ved en budgetvedtagelse for budgettet 2007, det er det eneste, der står på dagsordenen i aften, lige pludselig kan beslutte, at de 3 mio., denne forsamling i enig-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

hed har bevilget til at bygge i 2006, kan fjernes. Hvordan kan en forsamling, der vedtager budget 2007, ændre i 2006, jeg forstår det ikke.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg skal lige gøre 2 korte bemærkninger, den ene er vedrørende forbindelse til Holmen, så kommer den sag selvfølgelig op til behandling her i Borgerrepræsentationen, så der vil være gode muligheder for at drøfte alle mulige detaljer i den forbindelse.

Så skal jeg sige omkring ændringsforslaget, at ja, det er indgået i budgetforhandlingerne, og sekretariatet betragter det fortsat som en teknisk ændring, men da det jo er rigtigt, at hverken Winnie Berndtson eller Finn Rudaizky er indgået i de budgetforhandlinger, så kan det være korrekt at angive, at det er minus de 2 medlemmer.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: Blot en lille ting angående frivillighedsvidnet, jeg vil bare citere mig selv fra dagens udgave af Jyllands-Posten, nemlig "ærgelig fejl, og det må vi kigge på i løbet af året, om vi kan gøre noget ved". Det tilsagn vil jeg godt give, at det vil jeg gerne være med til, ligesom jeg kan se på nikkene andre steder, at det er der andre, der også gerne vil.

(Kort bemærkning).

Winnie Berndtson (Løsgænger): Jeg vil gerne bede sekretariatet om øjeblikkeligt og straks at fremskaffe det dokument, der viser, hvem der rent faktisk har stillet det forslag. Det at man efterfølgende finder ud af, at det kunne vi da godt lige have tænkt os at stille, hvis det ikke var, fordi der var nogle, der havde klokket i det, det holder ikke en meter. I det materiale, jeg har fået ud, står der, at det er stillet af Borgerrepræsentationen, det kan jeg konstatere, at det ikke er. Derfor vil jeg gerne se det dokument, der viser, hvem har indleveret ændringsforslag nr. 126.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Forslaget er stillet af Borgerrepræsentationen minus de 2 medlemmer, og næste taler er Per Bregengaard.

Per Bregengaard (Ø): Jeg tror heller ikke, Wallait Khan har været med, men det er jo sådan en lille tilføjelse, han selv kan gøre opmærksom på.

Ritt Bjerregaard, overborgmesteren har jo ikke den med længst anciennitet eller hukommelse i den her forsamling. Jesper Christensen har en lidt længere, men han kommer også med her. Derfor kunne jeg godt tænke mig at gøre et par bemærkninger.

Det er jo, ligesom man betragter en budgetaftale som hellig tekst, det er den jo ikke i den forstand, at mennesker her kan lave den om, hvis de vil. Men det der jo selvfølgelig er skik, når man har aftaler, der skal være enighed om at lave dem om.

Så hvis der var enighed om dem, der har indgået aftalen i aften om, at man nu har dummet sig, så er der mulighed for at suspendere mødet. Det husker jeg for år tilbage, man gjorde, da man skulle have budgettet på plads, og så kan man jo diskutere, om man skal stemme for Enhedslistens ændringsforslag.

Man må dog så sige, at den her tanke, indtil nu ikke rigtigt har vist sig, altså i hvert fald har hverken Bo Asmus Kjeldgaard, Socialdemokraterne eller nogen andre sagt, her har vi sagt i forløbet, her har vi begået en fejl, og det må vi hellere lave om. Men tiden er jo til, at man kan nå det i sidste øjeblik, hvis man har viljen til det.

Der var også et par syrlige bemærkninger fra overborgmesterens side til Jens Kjær Christensen om, at det nu var lang tid siden, Enhedslisten har været med i en budgetaftale, så derfor måtte hans tale ses i det lys. Der vil jeg så, nu kan overborgmesteren jo ikke vide det, men sådan ligesom uddybe hendes historiske forståelse af det, der sker i Borgerrepræsentationen ved at sige, at det er 3 år siden, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

Enhedslisten sidst var med i en budgetaftale, så vidt jeg husker, eller var det 4 (latter). Så 4 år siden, i hvert fald i min alder ikke særlig lang tid siden.

Når jeg siger det, så kan jeg sådan set ikke se, hvorfor der skulle være nogen syrlige kommentarer til Jens Kjær Christensen, fordi er alle visioner og fremtidige diskussioner er slut med den her aftale, det er de jo ikke. Altså jeg synes, det skal da være tilladeligt at komme her i budgetaftalen og sige, jamen der er nogle ting, vi må prøve at se på i fremtiden. Når det drejer sig om ekstrabevillinger og sådan noget, så er det klart, at man skal være enige om det. Men det kan jo godt være, udvalgene inden for nogle af deres budgetrammer kan finde noget og sige, det her kan vi prioritere på den og den måde.

Skægt nok har der så ikke været nogen syrlige kommentarer til, når de 5 mio. omkring frivilligt socialt arbejde har været oppe. Jamen det er klart, at man har muligheden for at gå tilbage i det her udvalg og sige, det er så Socialudvalget, og sige, jamen kan vi lave det her bedre, fordi det her har vi ikke tænkt over. På den måde adskiller den her sag sig nok temmelig meget fra spørgsmålet om sygedagsbesparelsen på institutionsområdet.

Men der skal da være mulighed for at handle som politiker, som menneske inden for en aftale, det her er altså ikke en eller andet fatwa, der er udstedt, der ikke kan trækkes tilbage.

Så jeg synes, fint med at snakke om ambitionerne, fint med at snakke om, hvad man også kan gøre i det videre arbejde fremover.

Så tilbage, eller det ved jeg ikke, det er ikke tilbage, frem til, må jeg jo så hellere sige, til noget af det, som har optaget mig i forhandlingerne, nemlig situationen på jobcentrene, som ikke er særlig god, det fremgår dokumenteret af alle de sager, der ligger der, og som ikke er blevet behandlet, og som ikke er blevet behandlet rettidigt. Det går ud over de mennesker, som har en sag, og det går også ud over kommunekassen, som vil blive straffet, hvis vi ikke gør, hvad vi skal gøre ifølge loven, og straffe, det er så i økonomisk forstand.

Det er sådan, så forvaltningen nu har fremlagt en handleplan, som vi har diskuteret på et udvalgsmøde, og der er inden for budgetrammen, og husk nu det her drejer sig så om budget 2006, som blev besluttet sidste år, der har man fundet nogle midler til at prøve at få løst det her arbejde. Der er blevet prioriteret nogle midler til det.

Om det vil løse problemerne i år, sådan som forvaltningen har stillet det sig som mål og har fortalt os, at det er udsigten, man kan løse det i år, det har jeg min tvivl om, men det ønsker jeg da inderligt.

Men så vil jeg sige, det er glædeligt, at der i fremadrettet perspektiv, altså i budget 2007 er kommet nogle midler ind, dels til at se på ledelsesforhold, arbejdsmiljø på jobcentrene, men også nogle midler til at gøre noget ved situationen. Det er ikke store midler, det drejer sig om, og er de ikke tilstrækkelige, så vil jeg også forbeholde mig retten til at rejse diskussionen, om vi inden for de budgetrammer, vi har, det tror jeg er den letteste vej, skal gå ind og prøve at skrabe nogle midler sammen, sådan så folk får den fornødne service, når de møder op på et jobcenter, sådan så vi kan overholde lovens krav på dette område.

Men der er sket fremskridt, og der er faktisk, lad det blive mine afsluttende bemærkninger, sket fremskridt på rigtig mange områder i den her budgetaftale. Men der er også nogle tidsler, som enhedslisten ville have været foruden, og som Enhedslisten ikke har kunnet tilslutte sig. Det drejer sig især om Kløvermarken, det drejer sig især om sygedagsbesparelsen på institutionerne.

Og det sidste har vi et konkret ændringsforslag til, som man kan nå at stemme for endnu, hvis der er nogle, der har det dårligt over det her, så kræver det nok en suspendering af mødet og en forhandling mellem aftaleparterne. Men Enhedslisten stiller sig i hvert fald ikke i vejen for, at andre kan tilslutte sig vores forslag.

Bjarne Fey (F): Lignede den mand ikke Fidel Castro bare en lille smule, ikke hele 4 timer, men det føltes næsten sådan. Jeg skal prøve at gøre det kort.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. oktober 2006

Der er indgået en budgetaftale, der ligger en lang række hensigtserklæringer, som vi kan have meget stor sympati for fra SF's side af. Men vi mener, at den aftale, der ligger, det er den aftale, vi går ind for.

Til ændringsforslag til en aftale, vi har indgået, synes vi skaber mere forvirring end klarhed over tingene. Så til hensigtserklæring 13, 14, 15, 17, 32 og 33 siger vi, SF har sympati for forslaget, men stemmer imod, da det ikke indgår i budgetaftalen.

Kasper Johansen (B): Jeg skal prøve at gøre det kort igen.

Det Radikale Venstre er også bekymret over, at vi også i år har måttet finde midler fra daginstitutionerne, der skulle gå til andre områder. Men vi synes stadig væk, at vi glemmer en lille ting, hvis det er sådan, at vi skulle til at fjerne ting fra faglighed for alle og dermed stække det, som vi, og der må jeg så korrigere min tale, når jeg sagde alle partier synes var et historisk nødvendigt projekt, det er jeg ikke helt sikker på mere.

Jeg bliver nødt til at sige, når vi har skoledistrikter i København, hvor hvert fjerde barn går på den lokale folkeskole, og 3 ud af 4 har fravalgt det på forhånd og er væk, og vi dermed har en totalt social marginalisering og ghettoisering af nogle folkeskoler her i byen. Hvis vi så nu, hvor vi har planlagt nogle heldagsskoleforsøg i de her områder, hvis vi så nu med et svuptag bare fjernede det, så ville vi da for alvor være uansvarlige og melde ud til de skoler, vi vil ikke gøre noget for jer. Det synes jeg ikke ville være rimeligt.

Winnie Berndtson (Ø): Det bliver jo vanskeligere og vanskeligere at finde ud af, hvad man skal tro med den rådgivning, man får fra mødelederen i denne sal.

Først får man at vide fra mødelederens side, at ændringsforslag 126 er stillet inden for reglerne, inden for rammerne efter en vurdering af BR-sekretariatet. Når man så siger, det kan umuligt passe, for jeg er nemlig medlem af Borgerrepræsentationen, og jeg har ikke stillet forslaget, så får man at vide, "nåh nej, sådan er det jo heller ikke", fordi det ændringsforslag er jo stillet af partierne, minus Finn Rudaizky og Winnie Berndtson.

Så spørger jeg bare, om den næste forklaring så også er: "Nåh nej, det er heller ikke stillet af Wallait Khan". Mig bekendt har overborgmesteren ikke spurgt Wallait Khan, om han har været med til at stille det ændringsforslag eller ej, men det kan vi måske få afklaret på et eller andet tidspunkt, om ændringsforslag nr. 126 er stillet eller ikke stillet af Wallait Khan.

Jeg vil bare sige, at denne behandling synes jeg er fuldstændig skandaløs, jeg synes, det er fuldstændig skandaløst, at man ikke vejleder, rådgiver borgerrepræsentanterne, sådan så vi har en chance for at navigere i det her felt.

Der står, at ændringsforslag 126 er indgivet af Borgerrepræsentationen, det er det ikke, og så finder man en forklaring på, nå nej det er det heller ikke, og man har sikkert også skrevet forkert, og det er indgivet af nogle partier. Godt så.

Man kunne også bare have sagt, der er sket en fejl, den tager vi på os. Men der er øjensynligt ikke sket en fejl, fordi den der med, at det var partierne, kom ikke i den første forklaring, der var forklaringen, det var inden for rammerne. Altså Borgerrepræsentationen kan godt stille forslag uden at være vidende om det, det er altså inden for rammerne.

Så vi kan aldrig vide, hvornår der dukker et forslag op herinde stillet af Borgerrepræsentationen, uden vi selv er vidende om, at det bliver stillet, fordi det er inden for rammerne, at man kan stille forslag på vegne af Borgerrepræsentationen, uden at medlemmerne af Borgerrepræsentationen er klar over det. Meget mærkelig styrelseslov, vil jeg bare sige, meget mærkelig styrelseslov.

Det andet er så, at en aften, hvor man behandler budgettet for 2007, kan man ændre beslutninger om budgettet i 2006. Hvis jeg havde vidst det, så havde jeg da stillet alle mine gode forslag om, hvad pengene på trafik- og miljøområdet i 2006 skulle bruges til, f.eks. trafik- og miljøuge og den slags

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 5. oktober 2006**

ting. Så kunne jeg jo bare have ændret, hvad der skete i 2006 ved at stille ændringsforslag om det til budget 2007. Det har aldrig været muligt.

Jeg vil gerne vide, hvad det er for en regel, der gør det muligt at fjerne 3 mio. kr. fra budgettet i 2006, som denne Borgerrepræsentation den 14. september har bevilget. Jeg vil bare gerne vide, hvad det er for en regel, der gør det muligt, jeg har aldrig hørt om den før. Men den åbner da vide perspektiver for, hvad man kan, også efter at det her budget er vedtaget.

For det kan godt være, man vedtager et budget, og det kan da godt være, vi sender det ud i forvaltningerne, men så stiller Borgerrepræsentationen bare et forslag uden at vide det, og så er der heldigvis lavet om på det.

Afstemningerne vedr. sag nr. 560/06, sag nr. 559/06 og sag nr. 477/06 (budgettet) findes under beslutningsreferatet fra mødet den 5. oktober 2006.